

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Наша історія

«Червона рута–91» стала символом відродження

► СТОР. 4

До 1вересня!

У столиці на Хрещатику працює шкільний базар

► СТОР. 12

Виставка

Квіти до ювілею

► СТОР. 12

№ 156 (5156) ВІВТОРОК, 23 СЕРПНЯ 2011 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

Вітаємо з Днем Незалежності!

Звернення Голови Верховної Ради України

Шановні громадяни України, дорогі співвітчизники!

Щиро, від усього серця вітаю вас з Днем незалежності України — національним святом, що має нині особливий, ювілейний вимір. Сповнюється 20 років від доленосного засідання Верховної Ради, яке увійшло в історію ухваленням Акта проголошення незалежності України.

Як вінець одвічних народних прагнень, сподівань та зусиль, незалежна Україна з'явилася на карті Європи і світу мирним, правовим шляхом. Це відкрило перед нею перспективи цивілізованого утвердження та розвитку, гідного входження до міжнародного співтовариства, формування громадянського суспільства, консолідованого навколо загальнолюдських ідеалів та цінностей.

Два десятиліття, прожиті за нової доби, в історичних масштабах лише невловима миттєвість. Проте вони принесли фундаментальні здобутки у державотворчій практиці, докорінні зміни в усіх сферах нашого буття. Одним з ключових підсумків звершеного і наочним індикатором перетворень є зростання нового покоління українців — зі своїми, не обтяженими догмами та стереотипами, світоглядом і рівнем національної свідомості, розумінням та оцінками вітчизняних і міжнародних реалій та проблем, своїм баченням завдань на майбутнє і підходів до їх реалізації.

Засвідчуючи той незаперечний факт, що Україна відбулася як держава політична і стверджується як держава правова, пройдений нами етап настійно вимагає посилення економічної та соціальної складової державотворчих процесів, їх орієнтації на людину як найвищу соціальну цінність відповідно до засадничого конституційного постулату. Нині це головний, визначальний напрям діяльності влади, використання можливостей держави і творчого, будівничого ресурсу суспільства. Роботи тут вистачить усім, і всім вона буде на благо.

Зичу вам у цей святковий день, дорогі співгромадяни, оптимізму, віри в себе і свою Вітчизну, впевненості в її кращому майбутньому. Нехай додає нинішньому і наступним поколінням сил, енергії і наснаги приклад тих, хто життям і подвигом своїм наближав добу незалежності України.

Щастя, успіхів і добра!

Володимир ЛИТВИН.

Фотоетюд Андрія КРИМСЬКОГО.

Наш прапор — вічний дух свободи

«То що ж ми за народ такий?» — запитаймо самі у себе і чесно зізнаймося: ми — українці. Не гірші й не ліпші за інших. Ми рівні! Ми просто ще йдемо з полону ілюзій і міфів, бредемо пісками, нарізаючи кола, міняємо провідників і гасла, але ідемо вперед. Бо насправді що нам ділити? — Україна для всіх одна. Одне небо над нами і одна земля під ногами — для правобережних, для лівобережних. І прапор у нас один, як подих прадавньої волі. Як символ дороги з пітьми до світла, як знак національної повноцінності.

На Софійській площі — концерт, на Європейській — парад вишиванок

Як відсвяткувати День народження країни?

День Незалежності в нашій країні люблять не тільки за можливість зайвий раз відчути себе патріотом, а й за гарантований вихідний. Цього року ювілейне свято випадає на середу й «розбиває» робочий тиждень. Але хоч би як там було, червоний день календаря хотілося б провести весело. «Голос України» поцікавився, куди можна вирушити всією родиною.

На Майдані: зірки і салют

Традиційно розпорядником свят у столиці виступає Київська міськдержадміністрація, плани якої на майбутній День Незалежності не надто відрізняються від минулих років. Мало того, цього року від вищого керівництва країни надійшла чітка вказівка: з метою заощадження бюджетних коштів урізати святкове фінансування. Отже, незважаючи на круглу дату, нинішні урочистості будуть більш ніж скромні.

Основні заходи, як завжди, відбудуться у центрі міста. З десятої ранку вздовж головної вулиці країни проводитимуть інтерактивні ігри для всіх вікових категорій, а також змагання з вуличного футболу та брейкдансу. Крім того, на Хрещатику обладнають скейтпарк із майданчиком для екстремальних видів спорту. Тут же встановлять стіну заввишки три метри і завширшки майже 70 метрів, яка служитиме своєрідним полотном для художників графіті з різних міст України.

На Софійській площі день відкриють концертом народних колективів, на Європейській — парадом вишиванок.

► СТОР. 12

Вінець народних прагнень, сподівань та зусиль

Володимир ЛИТВИН: «Наступна сесія має бути максимально продуктивною»

Минулої неділі в Червоноармійську на Житомирщині відбувся День району. Свої досягнення демонстрували виробничники, народні умільці. Зі словами вітання до них звернувся Голова Верховної Ради Володимир Литвин. Під час святкування він вручив посвідчення «Мати-героїня» представницям Червоноармійського району. Подарунки отримали молодята й подружжя, яке відсвяткувало золоте весілля. Голова Верховної Ради відвідав село Сколобів, де ознайомився з роботою фермерського господарства «Регіна», яке ефективно займається тваринництвом, що сьогодні, на жаль, не типово. Разом із главою парламенту в урочистостях брали участь голова Житомирської облради Йосип Запаловський та голова ОДА Сергій Рижук.

Під час прес-конференції Володимир Литвин висловив переконання, що дев'ята сесія Верховної Ради шостого скликання має бути максимально продуктивною: як за традицією, бо це передостання сесія парламенту нинішнього скликання, так і виходячи з обсягу завдань, які стоять перед державою стосовно реформування багатьох сфер нашого життя.

Він повідомив, що в перший день роботи сесії буде розглянуто всі уточнення технічного характеру до закону про пенсійну реформу. Стосується це також дати введення закону в дію.

Ключовим питанням, яке розглядатимуть на цій сесії, керівник парламенту назвав закон про ринок землі. Він наголосив, що це дуже важливе питання і тому потрібна не лише дискусія, а й проведення необхідної роз'яснювальної роботи, бо відбувається нагнітання пристрастей. Дуже дивно, коли люди, які давно вже вирішили земельне питання для внуків і правнуків, тепер виступають із позиції «захисників народу», що не додасть конструктивізму під час розгляду цього питання, зауважив В. Литвин. Пояснюючи актуальність ухвалення цього закону, він наголосив на неможливості збереження й надалі нинішньої ситуації в земельних відносинах, за якої земля скуповується в тіньовий спосіб. Він спрогнозував, що після прийняття закону про ринок землі нормативна оцінка земель буде різко збільшена.

Протягом сесії, сказав В. Литвин, буде прийнято й низку інших необхідних рішень, ухвалення яких вимагають Конституція України і закон про Регламент Верховної Ради, зокрема закон про бюджет на наступний рік. Він має бути затверджений вчасно, а не «під ялинку», сказав глава парламенту, зазначивши, що уряд працює над цим документом за чітко визначеним графіком, і варто було б, щоб на нинішньому етапі відповідні комітети Верховної Ради долучилися до цієї роботи. Потрібно забезпечити діалог і пошук компромісу. Голова Верховної Ради висловив думку, що в парламенті з'являтиметься багато популістських законопроектів з метою «ощасливити людей перед виборами». З огляду на це, він висловився за необхідність проаналізувати наявні соціальні закони і зосередитися на їхньому виконанні.

Упродовж сесії також мають прийняти закон про вибори народних депутатів. В. Литвин зазначив, що навколо цього законопроекту точаться дискусії, а також лунають заклики щодо проведення дострокових виборів. У цьому контексті він заявив, що вибори і нового парламенту, і глави держави відбудуться у визначені Конституцією терміни. Посилаючись на досвід попередніх років, він дав таку оцінку: депутати-мажоритарники працювали відповідальніше.

В українському вимірі опозиція — це жонглювання термінами, боротьба за владу, висловив свою точку зору В. Литвин, наголосивши на тому, що потрібна консолідація політичних сил України, конструктивна робота над розв'язанням реальних проблем. Ми сьогодні все ще живемо за інерцією, вибравши до останку те, що було напрацьовано попередніми поколіннями. Треба забезпечити розвиток України як незалежної держави на її власній основі. Така робота є надзвичайно невдячною «в плані прийняття і реалізації непростих рішень, які не додадуть авторитету, але без яких Україна втратить будь-яку перспективу».

В. Литвин сказав, що вітає тих, хто сьогодні бере на себе відповідальність, не шукає, на кого її перекласти, розуміючи, що вимушені непопулярні заходи не всім подобаються.

Олексій КАВУН.
Житомирська область.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ДОСЛІВНО

Володимир ЛИТВИН:
«Нам треба домогтися, щоб земля мала справжніх господарів в особі людей, які на ній працюють».

Істина, яка об'єктивно зумовлена

Необхідно забезпечити стабільний передбачуваний розвиток України на її власній основі. На цьому наголосив Голова Верховної Ради України Володимир Литвин, виступаючи в понеділок на міжнародній науковій конференції, присвяченій 20-річчю Незалежності України, в Інституті стратегічних досліджень.

У своєму виступі В. Литвин детально проаналізував передумови набуття Україною незалежності, зазначивши: «Незалежність — це істина, і, очевидно, вона була об'єктивно зумовлена». «Україна як держава відбулась, тепер у наступні двадцять років нам треба дати відповідь на запитання: якою вона буде, — сказав керівник парламенту. — З огляду на процеси, які відбуваються у глобалізованому світі, нам потрібно чітко визначити, що ми вкладаємо в термін «суверенітет і незалежність держави» з позицій XXI століття».

Голова Верховної Ради сказав, що, на жаль, у політичному та економічному плані наша держава досі живе за інерцією. За його словами, розвиток України як незалежної держави на базі попередніх напрацювань завершився, і тому необхідно визначитися, «за якими зразками має здійснюватися внутрішнє облаштування країни». У цьому контексті В. Литвин висловив думку, що потрібно змінювати стереотипи мислення, «робити ставку на випереджальний розвиток».

Україна, зауважив В. Литвин, має здійснити «радикальні перетворення» в усіх сферах життя. Серед найгостріших і найдискусійніших питань керівник парламенту назвав ринок землі, зазначивши: «Ми повинні дати відповідь на питання: як не допустити розселянення в Україні, в тому числі, як зберегти культурно-генетичний код».

Голова Верховної Ради також наголосив на важливості «спрямувати зусилля на те, щоб виробити зрозумілий і прийнятний для суспільства закон про вибори до Верховної Ради», заявивши при цьому, що дати наступних парламентських і президентських виборів визначено Конституцією.

Зачіпаючи зовнішньополітичний вектор, керівник парламенту наголосив, що Україна «може і повинна значно посилити європейський проект».

Прес-служба Верховної Ради України.

***

Законопроект про вибори до Верховної Ради не надали, оскільки його надіслали на розгляд Венеціанської комісії. Про це після заходу Голова Верховної Ради Володимир Литвин заявив журналістам. «Треба розглянути рекомендації та висновки Венеціанської комісії, а потім на цій основі вносити відповідний документ», — сказав керівник парламенту. Він зазначив, що цей проект закону привертатиме увагу багатьох не лише всередині країни, а й у європейській спільноті. Бо вибори матимуть критично важливе значення для України та її подальшої долі.

Крім того, Голова Верховної Ради не вбачає нічого поганого в об'єднанні політичних сил, оскільки сьогодні відбувається процес консолідації і опозиції, і влади. Якщо в Україні буде консолідована влада, переконаний Володимир Литвин, то вона зможе реалізувати те, що задекларовано у плані розвитку держави.

Також глава парламенту наголосив, що переговори Народної партії про співпрацю з Партією регіонів ведуться ще з 2007 року. «Наразі ми перебуваємо у процесі діалогу про об'єднання зусиль, як і у якій формі це буде зреалізовано», — зазначив він. Володимир Литвин підкреслив, що перемовини про об'єднання проводитимуть й інші партії. «У цьому я не бачу великої сенсації», — сказав Голова Верховної Ради.

Слушний привід замислитися

20 років Незалежності України — це слушний привід замислитися: звідки ми, власне, вийшли, куди прийшли і куди спрямовано наш курс нині. Тож про найбільші досягнення, невдачі, перспективу та гордість нації кореспонденту «Голосу України» розповіли політологи.

Керівник Центру політичного аналізу «Пента» Володимир Фесенко:

Досягнення. Головне досягнення України за 20 років — збереження незалежності. Адже були неодноразові спроби розколоти державу. Але країна вижила і продовжує розвиватися. Дуже важливим є збереження громадянського миру. Хай відносного, тому що періодично виникали політичні кризи, але на відміну від багатьох пострадянських, балканських держав Україна розвивалася мирно, без кривавих внутрішніх конфліктів, територіальних розколів. Це було результатом достатньо обережної зовнішньої політики. Досягненням є також переважно демократичний розвиток країни протягом двадцяти років. Ми були однією з перших пострадянських держав, де відбулася мирна передача влади. У нас достатньо конкурентна демократія. Звичайно, є проблеми в політичному розвитку, не все гаразд із демократичними інституціями. Але, тим не менше, ми рухаємося в демократичному форматі.

Невдачі. Насамперед низький рівень життя більшості пересічних громадян. Крім того, дуже серйозною проблемою є корупція майже у всіх сферах. За 20 років її стало більше, і вона має тотальний характер. Якщо її не подолати, то Україна не матиме соціальної і політичної перспективи. А існуючий олігархічний характер влади і економіки впливає на деформацію політичного і соціально-економічного розвитку. Ще й досі немає справедливої і незалежної системи судочинства. Повільно і недостатньо ефективно ми курсуємо до європейської інтеграції. А енергетична залежність від Росії, хоч і не є прямою загрозою нашої самостійності, проте є проявом геополітичної залежності.

Перспектива. Нереалізований потенціал у країни є. Для того щоб його втілити в життя, потрібні структурні реформи, спрямовані на модернізацію. Крім того, треба оновлювати політичну еліту людям, які більше дбатимуть про суспільні інтереси, ніж про власні. Це сприятиме швидкому розвитку країни.

Гордість нації. Україну у світі знають, насамперед завдяки спортсменам. Зокрема, треба відзначити чемпіонів світу Віталія і Володимира Кличків, Сергія Бубку, володаря золотого м'яча Андрія Шевченка, переможницю Олімпійських ігор Яну Клочкову, а також співачку Руслану. Тобто це ті люди, які сприяли позитивному сприйняттю України за кордоном. Також багато чого для країни зробили політики. Треба віддати належне практично всім. Леонід Кравчук багато зробив для становлення незалежної держави та зберіг самостійність у перші роки її існування. Леонід Кучма — долав внутрішні конфлікти, зменшував ризики. Іноді заморожував проблеми, але все ж таки сприяв розвитку країни. Помаранчева революція також сприяла позитивному пізнаванню України за кордоном. Величезний сплеск громадянської активності став хорошим прецедентом. Віктор Янукович започаткував реформи. Але його діяльність ще зарано оцінювати.

Директор Агентства моделювання ситуацій Віталій Бала:

Досягнення. Проведення в нашій країні Чемпіонату Європи з футболу у 2012 році — це велика подія. Також важливо те, що в незалежній державі народилися люди, які матимуть право голосувати. Саме вони у переважній більшості сприймають Україну як свою Батьківщину.

Перспектива. Вона є. Адже Україна є одним із геополітичних центрів, в яких вирішуються питання, пов'язані зі світовою політикою. Це, насправді, дуже добре, тільки цим треба навчитися користуватися. Завданням нашої держави має бути віддаленість від усіх конфліктних питань у світовій політиці і рівнонаближеність до тих країн, де приймаються ці рішення. Потенційно є всі можливості для того, щоб у XXI столітті чи після того, як пройде світова не тільки економічна, а і політична криза (бо треба змінювати головні світові інституції), Україна знайшла своє гідне місце.

Гордість нації. Наша гордість — український народ, який, незважаючи на всі проблеми, викликає повагу і найкращі почуття. Однак згадати відразу якісь прориви, крім спортсменів, дуже важко.

Президент Аналітичного центру «Відкрита політика» Ігор Жданов:

Досягнення. Насамперед — це європейський вибір України. Нині серед політичної еліти і більшості населення є консенсус, що ми частина європейської цивілізації. Думаю, якщо підпишемо угоду про Асоціацію, Зону вільної торгівлі з ЄС, то таким чином закріпимо наше прагнення і остаточно утвердимося в сім`ї європейських народів. Також треба відзначити трансформацію економіки від соціалістичного до ринкового капіталізму. Можна говорити, що не завжди діють закони, але факт перебудови економічної системи неможливо заперечити.

Невдачі. Ми не отримали належного соціального благополуччя. Адже люди 20 років тому сподівалися на справедливий перерозподіл національного багатства. Але, на жаль, нині існують великі розриви між доходами багатих і бідних. Також не на належному рівні знаходиться демократія. Останнім часом виникли певні проблеми із забезпеченням свободи слова, політичним переслідуванням опозиції, вибірковим застосуванням кримінального законодавства. Ринкова економіка, на жаль, не є соціальною, надає переваги, насамперед великому бізнесу.

Перспектива. Помаранчева революція — це одна із ключових точок розвитку України. Хоча вона не показала тих результатів, на які сподівалися її учасники, проте дала серйозний політичний ефект на довгострокову перспективу.

Гордість нації. Наша гордість, насамперед призери Олімпійських ігор, чемпіони світу та Європи. Серед учених хочу виділити Мирослава Поповича та В'ячеслава Брюховця.

Сергій МЕЛЬНИК.

ГОРДІСТЬ НАЦІЇ:

спортсмени: Віталій і Володимир Клички, Андрій Шевченко, Сергій Бубка, Яна Клочкова та інші; політики: Леонід Кравчук, Леонід Кучма, Віктор Ющенко; сучасні вчені.

НЕВДАЧІ:

розчарування в суспільстві і низький рівень життя громадян; корупція; олігархічний характер влади і економіки; несправедлива і залежна системи судочинства; збереження геополітичної і енергетичної залежності від Росії; проблеми в освіті, охороні здоров`я.

ДОСЯГНЕННЯ:

збереження незалежності і громадянського миру; переважно демократичний розвиток країни; проведення Євро-2012; трансформація економіки від соціалістичного до ринкового капіталізму; європейський вибір країни.

Науковці про здобутки і прорахунки

Юрій Барабаш — проректор з навчальної роботи Національної юридичної академії імені Я. Мудрого, Анатолій Селіванов — постійний представник Верховної Ради в Конституційному Суді, Андрій Бутейко — голова координаційної ради молодих юристів при Міністерстві юстиції України (зліва направо).

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Учора, 22 серпня, в Міністерстві юстиції відбулась науково-практична конференція, присвячена 20-й річниці Незалежності України. Центральною темою заходу стало питання розвитку Української держави за роки незалежності, перспективні плани та шляхи її становлення. У зустрічі, що відбулась у форматі «круглого столу», взяли участь видатні вчені, відомі державні та громадські діячі.

Перше слово взяв Герой України, академік Ігор Юхновський, в минулому народний депутат Верховної Ради УРСР та чотирьох скликань парламенту вже незалежної держави. Він нагадав присутнім про те, з якою згуртованістю та піднесенням приймався Акт проголошення незалежності України. Того дня під стінами парламенту стояв стотисячний мітинг і, мабуть, кожен українець того покоління тою чи іншою мірою мав відношення до подій 24 серпня 1991 року. У своєму виступі Ігор Юхновський звернувся до більш давніх сторінок історії — тисячолітнього шляху до державності та страшних випробувань, що випали на долю українців у XX столітті.

Підґрунтям більшості економічних та соціальних проблем сучасної України, на думку академіка, є те, що від самого створення держави і донині дуже переоцінена роль, так званого, «вільного ринку економіки», який начебто здатен самотужки організувати суспільне життя. Натомість, самоусунення влади від проблем економічного та соціального розвитку призводить до ситуації, коли національні багатства накопичуються в руках обмеженого кола людей, серед більшості населення процвітає бідність, а середнього класу, по суті, немає.

Наступним виступав доктор юридичних наук та постійний представник Верховної Ради в Конституційному Суді Анатолій Селіванов, який зосередив свою увагу на питанні суверенітету держави. Чомусь, зазначив він, коли ми говоримо про суверенітет або верховенство, ми передусім маємо на увазі суверенітет влади. Однак первинним є суверенітет народу. Відштовхуючись від цього, потрібно створювати та вдосконалювати механізми реалізації волі народу, щоб позиція громадян з того чи іншого питання втілювалася в конкретні державні рішення та була орієнтиром розвитку держави.

Доктор юридичних наук, в минулому суддя Конституційного Суду Микола Козюбра був менш оптимістичним за своїх співрозмовників та з жалем констатував, що більшість сподівань 20-річної давності так і не вдалося реалізувати. Політика продовжує домінувати над правом і доказом цього є сучасний стан судової влади. Питанням судочинства був присвячений виступ і Голови Вищого адміністративного суду Олександра Пасенюка. Адміністративні суди, за його словами, якраз і є тими інституціями, що повинні виправляти помилки в державному управлінні й працювати на розбудову справедливої та правової держави, а недофінансування (бюджет покриває лише 20—30 відсотків від потреб адміністративного судочинства) створює значні перешкоди на цьому шляху.

Загалом учасники конференції зійшлись на тому, що історія державотворення в 1991—2011 роках є важливим джерелом для переосмислення здобутків і прорахунків. Цим джерелом не варто нехтувати, щоб рухатися вперед та не повторювати помилок.

Ярослав ГРУЩИНСЬКИЙ.

Дарують настрій

Упродовж серпня з вінком дружби учасники художньої самодіяльності Єланецького районного Будинку культури побували у гостях у кожної територіальної громади району.

Щоб до 20-річчя Незалежності України місцеві артисти могли на сценах усіх сільських клубів дарувати свої чудові концерти, голова Єланецької райдержадміністрації Андрій Добровольський видав розпорядження про «культуру на колесах».

Як розповіла «Голосу України» начальник відділу культури райдержадміністрації Віра Слободніченко, спочатку районна влада створила для цього усі умови — придбала для районного Будинку культури новенький мікроавтобус «Газель», перевізну сценічну апаратуру, додаткові комплекти національних костюмів.

Олександра МЕНТЕЛЬ.
Миколаївська область.

ПРИВІТАННЯ

Народні депутати України — члени Комітету з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності Верховної Ради України, а також працівники секретаріату комітету щиро вітають з днем народження народного депутата України — члена Комітету з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності Верховної Ради України, голову фракції Партії регіонів у Верховній Раді України **ЄФРЕМОВА Олександра Сергійовича** та бажають міцного здоров'я, щастя, достатку, довгих років життя та подальших успіхів на політичному олімпі.

Аукціон збиває ціну

Вартість скрапленого газу для населення України завдяки проведенню довгострокових торгів де–факто стала менша на 20—30 відсотків

СОЦІАЛЬНИЙ ЧИННИК

Українці масово переходять на скраплений газ. За статистикою, споживання його в Україні останніми роками зростає в середньому на 20 відсотків щороку. Експерти пояснюють таку тенденцію дешевизною цього виду палива та здорожчанням інших, альтернативних видів енергоносіїв. Так, скраплений газ використовується для опалення будинків у селах та містах, де відсутнє централізоване теплопостачання, а також для приготування їжі. Враховуючи, що в деяких регіонах газифіковано менше половини всіх населених пунктів, проблема дорожнечі та дефіциту газу в балонах, із чим свого часу зіткнулися споживачі, набула гострого соціального забарвлення. Нещодавно, щоправда, ситуацію вдалося врегулювати — люди отримали якісний газ за доступною ціною. Так триватиме й надалі, якщо, звісно, процедура закупівлі газу залишатиметься прозорою.

Газ у балонах купують не багатії, а пенсіонери

«Наш споживач, тобто людина, що користується «балонним» газом, мешкає зазвичай у віддалених селах району, — каже заступник голови правління ПАТ «Львівгаз» Любомир Остапчук. — Переважно це або пенсіонери, або люди невисокого достатку, і для них вартість газу, яким вони обігрівають своє житло чи готують їжу, має дуже велике значення».

...Як відомо, з 2009 року ситуація на ринку скрапленого газу для населення зайшла у глухий кут. Виробники скрапленого газу — державні підприємства, що повинні забезпечувати населення дешевим видом палива в першу чергу, перестали виставляти на аукціони для населення об'єми, продаючи весь газ комерційним структурам за вищою ціною. У такий спосіб державні підприємства отримували надприбутки від реалізації цього газу та виводили їх зазвичай через механізми закупівель товарів і послуг за завищеними цінами. Натомість облгази і спеціалізовані підприємства (що, до речі, здійснюють доставку цього газу, на яких працюють понад 10 тисяч людей в Україні) опинилися без ресурсу газу для населення та майже рік отримували прямі збитки. «Унаслідок таких дій на адресу облдміністрацій, Мінпаливенерго, НАК «Нафтогаз України» почали масово надходити скарги від населення про нестачу скрапленого газу, цілі райони залишилися без палива», — розповідають працівники облгазів.

Щоб хоч якось вийти із ситуації, люди почали заправляти газ на автомобільних заправках нелегально. Адже такі дії суворо забороняє чинне законодавство через небезпеку, яку вони можуть становити. «Це ж не жарти: кожен балон — це, по суті, невелика бомба. Тиск усередині становить 6 атмосфер», — каже директор ДП «Пропан» Житомиргазу Роман Фещенко.

І якщо працівники сертифікованих підприємств приділяють велику увагу безпеці, зрештою, вміють це робити, то на автомобільних заправках просто немає змоги перевіряти герметичність балонів тощо. А майже всі вибухи балонів скрапленого газу в побутових умовах пов'язані з тим, що люди самостійно заправляли їх. «Трапляється, що іноді навіть перевірений балон починає «травити». Особливо часто це стається взимку, коли балон з холоду переносять у тепле приміщення і він нагрівається, — продовжує Р. Фещенко. — Тоді ми приїжджаємо до клієнта і міняємо обладнання. А як чинити, коли це робиться кустарним методом?».

Інша складова проблеми — ціна. Автомобільний газ істотно дорожчий за той, що використовують газопостачальні підприємства. Якщо, наприклад, станом на сьогодні в Україні балон можна заправити за 140—150 гривень, то на автомобільній заправці — за 240 гривень.

Міна вповільненої дії, куплена... втридорога

Проблему постачання скрапленого газу споживачам вдалося врегулювати. Перший крок зроблено в 2010 році, коли відпрацювали і реалізували механізм задоволення потреб населення в побутовому скрапленому газі через проведення спеціалізованих аукціонів. Результати отримали миттєво.

«У травні нинішнього року проведено перший аукціон із продажу скрапленого газу для споживачів, — розповідає заступник голови ВАТ «Дніпропетровськоблгаз» Дмитро Круподьоров. — Отже, вдалося зафіксувати ціну газу до кінця нинішнього року та отримати гарантію, що найближчим часом вона не зміниться». А самі постачальники отримали нагоду знизити ціну на свій товар. «Останнім часом вартість балону знизилась із 164 до 151 гривні», — каже Любомир Остапчук. У їхніх колег із «Житомиргазу» здешевлення вийшло ще істотніше — із 180 до 155 гривень.

«Стабільність постачань особливо важлива в період зростання комерційних цін та початку опалювального сезону, — додає Д. Круподьоров. — Оскільки сьогодні ми вступаємо в період опалювального сезону, будь-яка невизначеність може мати вкрай прикрі наслідки». Як розвиватиметься ситуація надалі, залежить від того, за якою схемою підприємства-виробники продаватимуть газ підприємствам, що обслуговують приватних споживачів. «Якщо й надалі збережеться прозора система із проведенням аукціонів, ціна залишатиметься стабільна, — вважає Д. Круподьоров. — Якщо ж виробничники знову вирішать пірнути в хаос, тоді, на жаль, можливий і песимістичніший варіант розвитку подій: люди замість 150 гривень не лише платитимуть удвічі більше, а й ризикуватимуть життям».

...До речі, стрибок вартості скрапленого газу, його використовують на транспорті, нині подолано. Стрибків за психологічну лінію в «7 гривень», як сподіваються експерти, більше не буде. Середня вартість газу на ринку — 6,30—6,40 гривні. Це становить приблизно 60 відсотків від вартості літра бензину. У найближчій перспективі ціна збережеться. Проте якщо бензин подорожчає, то підвищиться і вартість газу. І навпаки. Адже якщо пропорція його вартості до ціни бензину перевищує 60 відсотків, строк окупності ГБО виходить надто великим, і водії відмовляються від переходу на екологічно чисте пальне.

Любов КРАСНОЩОК.
Мал. Миколи КАПУСТИ.

ДО РЕЧІ

На скрапленому газі в Україні працюють переважно недорогі автомобілі — 70 відсотків від усієї кількості авто з ГБО. Ще 25 відсотків припадає на пасажирський транспорт і машини, що перевозять харчі. І тільки 5 — на престижні легковики.

Будучина твориться сьогодні

У неділю завершився V Всесвітній форум українців. Його делегати із 37 країн упродовж трьох днів не тільки обговорювали ситуацію, що склалася за двадцять років нашої незалежності, а й окреслили завдання світового українства.

В умовах планетарної глобалізованості воно має насамперед зберегти свою національно-культурну ідентичність як власне на території самої України, так і в тих країнах, де українці проживають у першому, другому, третьому, а подекуди й у четвертому поколіннях, та на своїх автохтонних землях, які тепер перебувають у складі сусідніх держав. Звичайно, здійснення цього бажання залежить від кожного з нас: і тих, хто споглядає рідні простори «від Сяну до Дону», і тих, кого доля розкидала по берегах далеких річок та океанів, але основна відповідальність за збереження самобутності нації на розмаїтій етнокарті планети лежить на «пуповинній» державі.

Виходячи з цієї «теореми буття», делегати форуму звернулися до Президента, уряду, парламенту, до громадських українських організацій з переліком рекомендацій, суть яких можна коротко передати рядками геніального поета Олега Ольжича: «Держава не твориться в будучині, держава будується нині».

Ця «будучина» буде дуже примарною, якщо вже сьогодні не припинити політику деукраїнізації, дозволити собі безборонно нехтувати Конституцію, згортати використання державної мови, звужувати український медіа-простір, наступати на свободу слова, зібрань, совісті. Майбутнє нації затьмарюються і, можливо, не такими помітними перешкодами: відсутністю чітких програм правової та методичної допомоги українським громадянам, які живуть і працюють поза межами Батьківщини, браком фінансової підтримки зарубіжним громадам у їхніх освітніх та культурних потребах, «вакансією» у запровадженні досвіду тих країн, які співпрацюють зі своїми діаспорами не красивими словами, а конкретними справами.

Делегати форуму також висловили стурбованість спробами повернути Україну до радянського минулого.

Українська всесвітня координаційна рада «будуватиме державу нині», принаймні до наступного форуму, вже з новим керівництвом. Головою УВКР делегати обрали колишнього народного депутата Михайла Ратушного: досі він був заступником Дмитра Павличка.

ФОТОСПОГАД

Жовтень 1990 року — студентське голодування на майдані Жовтневої революції.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

«Червона рута–91» стала першим ковтком свободи

Дні перед проголошенням Незалежності України для Запорізької землі були багатими на драматичні події. Саме напередодні спроби державного перевороту, очоленого Державним комітетом з надзвичайного стану, в Запоріжжі проводився заключний етап дуже сміливого як на той час музичного фестивалю «Червона рута». Уже була прийнята Декларація про Незалежність України і дедалі більше розвивався процес зростання національної самосвідомості.

На фестиваль з'їхалося багато молодих виконавців, переважно невідомих, але дуже талановитих. І місцеве партійне керівництво, і дехто з мешканців міста відверто дивувалися з того, що саме в російськомовному Запоріжжі вирішено проводити фестиваль української сучасної пісні. Однак неординарні, не чуті раніше мелодії, нові обличчя та нові голоси співаків, їх незвична, далека від традицій радянської естради, манера виконання музичних композицій — усе це одразу ж привернуло увагу до фестивалю спершу місцевої молоді, а за нею — і людей середнього віку. На вулицях, у громадському транспорті, в магазинах і на ринках Запоріжжя — скрізь можна було почути розмови про «Червону руту». Згадувалися прізвища виконавців пісень, музикантів, які найбільше полюбилися.

Основні ж події, що назавжди закарбувалися в пам'яті багатьох жителів міста, які намагалися не пропустити жодного заходу «Червоної рути», відбулися на заключному концерті фестивалю. Він проходив 18 серпня на міському стадіоні «Металург». Сюди прийшли тисячі запоріжців, не було де яблуку впасти. На гала-концерт прибули і гості з Києва — лідери демократичного руху України — В'ячеслав Чорновіл, Степан Хмара, Левко Лук'яненко та інші. Їх палкі промови, що чергувалися з піснями, викликали щире захоплення, вражали своєю правдивістю, відвертістю та сміливістю, змушували серця запоріжців битися прискорено. Патріотичний настрій, що витав над стадіоном, міцнів. А коли на сцену вийшов відомий усім запоріжцям місцевий виконавець Анатолій Сердюк з піснею «Вставай, Україно!», стадіон буквально зірвався оваціями, людський натовп завирував, закипів, як море. І тут у небо злетів жовто-блакитний стяг... Навіть дехто з міліціонерів, які щільним кільцем оточили натовп, від несподіванки охнув.

Однак головне дійство, про яке мало хто відає й нині, відбувалося тоді за лаштунками гала-концерту. Саме там вирішувалося — буде піднято жовто-блакитне знамено чи ні. І залежало це від заступника голови міськвиконкому Павла Михайлика, на плечі якого запорізька влада поклала відповідальність за організаційні питання проведення фестивалю.

Павло Михайлик ще до гала-концерту здогадувався, що організатори фестивалю задумали підняти жовто-блакитний прапор над стадіоном. Це був великий ризик, адже за жовто-блакитне знамено в той час могли «вліпити» догану по партійній лінії, а то й звільнити з посади. І Павло Михайлик, як представник влади, намагався відмовити організаторів фестивалю від їх відчайдушного задуму, просив не політизувати цей мистецький захід. Але втрутилися депутати Верховної Ради, які почали дуже настійливо переконувати заступника голови міськвиконкому, що підняття жовто-блакитного прапора саме в Запоріжжі — важливий крок до демократії і незалежності України.

На узгодження цього питання, так само, як і на роздуми, часу в Павла Михайлика не було. І він прийняв рішення — прапор було піднято. Гала-концерт пройшов з тріумфом, на хвилі патріотичного піднесення. А наступного дня так званий Державний комітет з надзвичайного стану оголосив про те, що бере владу в свої руки... А ще через кілька днів запоріжці дізналися, що відтепер вони — громадяни незалежної України.

Віктор ПЕСИГОЛОВЕЦЬ.

Запорізька область.

ФОТОСПОГАД

24 серпня 1991 року — мітинги біля Верховної Ради України у день прийняття Акта про Незалежність України.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ФОТОСПОГАД

Серпень 1992 року — Перший Всесвітній форум українців.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ВИ НАМ ПИСАЛИ

1991-й. Думки вголос

Чомусь нинішній рік нагадує мені рік початку Великої Вітчизняної війни. Тоді теж було багато розмов про мир і дружбу, а чим ті розмови закінчилися, відомо всьому світові...

М. БАЛАБІНА. Коломия Івано-Франківської області.

1992-й. Відродимося

Відділення України як незалежної держави, на мою думку, — не так необхідність економічна, як духовна. Саме в такій державі ми зможемо відродити традиції українського народу.

Володимир ОВЕЧКО. Дніпропетровська область.

1993-й. Абзац із листа

...З'явилося останнім часом чимало всяких ліцеїв і гімназій. Та вони або ті само школи, що тільки назву змінили, а якщо ні, то спробуй-но туди дитину влаштувати — не проб'єшся крізь грошовитих та «потрібних». От і виходить, що нормальну освіту власним дітям можуть дати тільки ті, хто або у владі, або при грошах. А простому люду, як і раніше, нічого й потикатися...

Алла ХУТОРНА. Київ.

1994-й. Епоха дефіциту

Час уже створювати Музей курйозних документів перехідної епохи. В експозиції цього музею посіла б почесне місце, приміром, театральна афіша, надрукована в Чернігові на звороті рулону купонів (ще тих, які в магазинах продавці відрізали ножицями, пригадуєте?)...

Микола НИДВОРАЙ. Київська область.

1995-й. Одних слів мало, потрібно діяти!

Народ вимагає ясності, кожен хоче чітко знати, як і заради чого він має діяти, правильно застосовувати свої розум і робочі руки. Адже утвердження свободи і демократії вимагає чорнової роботи й навіть до деякої міри — твердості... Хтось має бути попереду основної маси, саме для цього ми й обрали кращих із кращих до Верховної Ради. Вслухайтеся: Верховна Рада! Так, будьте ласкаві, спрямовуйте, ведіть!

Леся КОЛОМІЄЦЬ, формувальниця заводу кераміки. Вишневе Київської області.

Держава не твориться в будучині, держава будується нині

Ще Польща не загинула, а Україна не вмерла

«Державний гімн України — національний гімн на музику М. Вербицького із словами, затвердженими законом, що приймається не менш як двома третинами від конституційного складу Верховної Ради України».

Стаття 20 Конституції України.

«Гімном Республіки Польща є «Мазурка Домбровського».

Стаття 28 Конституції Республіки Польща.

Хто в нас тільки не пробував переписати Гімн України! Не подобається він декому, і все тут. Гімн УРСР не критикували, бо тоді цього не можна було робити. А підстави для іронії є. Вже в наші дні одна з житомирських приватних радіостанцій тривалий час починала свої ранкові передачі з гімну УРСР — звучала тільки мелодія без слів. То до головного редактора цієї станції причепилися з запитаннями, чому воні ставлять гімн неіснуючої держави — СРСР. Справді, мелодії гімнів СРСР і УРСР настільки схожі, що сучасник, який не знає цього, не одразу й відрізнить їх. І не випадково, адже це один з проявів «політики зближення», яка тоді проводилася. Серед аргументів, чому замість «Ще не вмерли...» треба співати щось інше, довелося прочитати й такий: у гімні мають бути викладені програмні цілі.

Що співають наші західні сусіди

Насправді гімн не є програмою будівництва будь-чого. І народжується він дуже часто спонтанно і стає пам'яткою глибокого переживання в історії країни. Як, наприклад, гімн Польщі, з якого більшість наших читачів знає тільки перший рядок. Ось його текст в українській транскрипції (літера «н» у дужках означає, що попередня голосна — носова).

Єще Польска
нє згінела,
Кєди ми жиєми.
Цо нам обца пшемоц
взєла
Шабльо(н)
одбєжеми.
Приспів:
Марш, марш
Домбровскі
З зємі влоскєй
до Польскі,
За твоїм пшеводем
Злончим сє
з народем.
Пшейдзєм Вісле(н),
пшейдзєм Варте(н)
Беньдзєм полякамі.
Дал нам пшиклад
Бонапарте
Як звицєнжиць
мами.
Приспів.
Як Чарнєцкі
до Познаня
По шведзкім забоже,
Для ойчизни
ратованя
Вруцім сє пшез
може.
Приспів.
Юш там ойцєц
до свей Басі
Муві заплакани —
слухай, єно, поно
насі
бійо(н) в тарабани.

А це підрядник, тобто прозовий, неримований переклад:

Ще Польща
не загинула,
Коли ми живемо.
Що в нас чужа сила
взяла,
Шаблею відберемо.
Приспів:
Марш, марш,
Домбровський,
З землі італійської
до Польщі,
Під твоїм проводом
Об'єднаємося
з народом.
Перейдемо Віслу,
перейдемо Варту,
Будемо поляками,
Дав нам приклад
Бонапарт,
Як маємо
перемагати.
Як Чарнецький
до Познаня
По шведській навалі,
Для вітчизни
порятунку
Вернемось по морю.
Вже там батько
своїй Басі
Говорить
заплаканий:
Слухай-но —
то певно наші
Б'ють у барабани.

Перша строфа зрозуміла без пояснень. Але цікавий такий факт. Як і в гімні України, її теж було відредаговано. Спершу вона починалася так: «Єще Польска нє умарла...»

Домбровський, Наполеон...

Найбільше нерозуміння в українських слухачів цього гімну викликає приспів. На одному з українських сайтів довелося прочитати, нібито йдеться тут про того самого Домбровського, пам'ятник якому встановлено в Житомирі. Насправді Ярослав Домбровський, відомий як генерал Паризької комуни, народився в Житомирі 1836 року, тобто майже через чотири десятиліття після того, як гімн уже був написаний. Про того Домбровського, якого у приспіві гімну Польщі закликають іти з Італії до Польщі, в Україні знають дуже мало. Звати його Ян Генрик Домбровський, народився він 1755 року. Його батько був полковником. Мати походила з німецько-шотландської родини, але вже цілковито ополяченої. Ян Генрик одинадцятирічним покинув Польщу: його батько пішов на службу до саксонської армії. Військова кар'єра його сина теж почалася з цієї армії — у 16-літньому віці. Під час багаторічного перебування на чужині сформувався під впливом німецького оточення. По-польськи говорив погано. У тексті не випадково згадується Наполеон — саме з ним пов'язана значна частина біографії Домбровського, як і надії тисяч поляків. Кінець 18 століття для Польщі — один з найтрагічніших періодів її історії. Придушено повстання Тадеуша Костюшко, відбувся третій поділ Речі Посполитої між Росією, Австрією та Пруссією, після якого вона зникла з карти світу, емігрували тисячі поляків — усе це пригнічувало. Та з'явилася віра в те, що з допомогою Наполеона вдасться відродити незалежність. З ініціативи Домбровського в Італії були створені польські легіони, які воювали на боці Франції. Гімн Польщі і виник спершу як «Пісня польських легіонів в Італії». Текст написав Юзеф Вибіцький, який разом з Домбровським брав участь у формуванні цих легіонів. Вперше її було виконано 20 липня 1797 року. Текст Юзефа Вибіцького справив великий вплив на інших слов'ян.

Державним гімном Польщі пісня офіційно стала 1927 року.

Із пісні слова не викинеш?

Наш читач може спіткнутися ще на одному прізвищі польського гімну. З історії України Стефан Чарнецький більше відомий тим, що 1664 року він пограбував і спалив хутір Суботів, який раніше належав Богдану Хмельницькому. Це так він помстився за поразку під Жовтими Водами 1648 року, коли його взяли в полон і в ланцюгах відправили в Крим, звідки згодом викупили за великі гроші. Потім він брав безпосередню участь у переможній для поляків битві під Берестечком. Але в гімні йдеться про зовсім іншу сторінку його біографії. Після вторгнення в Польщу військ шведського короля Карла Х Чарнецький організував партизанську війну, яка виявилася дуже ефективною. Народне повстання проти шведів мало успіх. Завдяки Чарнецькому король Ян II Казимір зміг повернутися із заслання і знову стати на чолі держави. Нинішній текст коротший за той, що його написав Вибіцький. Немає, зокрема, строфи, що починається так: «Німець, москаль не здолає...» Висновок такий: немає в Польщі любителів усе переписувати, бо інакше б сказали, що нічого Домбровському уже третє століття маршировати з Італії в Польщу...

Олексій КАВУН.

Житомир.

ФОТОСПОГАД

1993 — Хмельницький, ракетна база, офіцер ракетних військ. В Україні розпочалося роззброєння.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ФОТОСПОГАД

19 липня 1994 року — передача повноважень Президента України від Леоніда Кравчука до Леоніда Кучми.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ФОТОСПОГАД

19 жовтня 1995 — масштабне пікетування Кабміну профспілками робітників машинобудівної і оборонної промисловості.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

ОПИТУВАННЯ

Олексій БАКАЙ,
міський голова Бердянська Запорізької області:

— Роки Незалежності, попри всі труднощі, невпізнанно змінили нашу країну на краще. Для прикладу візьмемо хоча б і наш Бердянськ. Нині у нього зовсім не той статус, що був 20 років тому. Із промислово-курортного міста за часів СРСР, в якому існувало кілька великих промислових підприємств, Бердянськ перетворився на курортно-рекреаційний центр північного Приазов'я. Сьогодні це велика оздоровниця, куди їдуть на відпочинок та лікування люди з усієї України та багатьох країн світу. Я впевнений: працьовиті бердянці з успіхом втілять у реальність всі наші задуми.

Ольга ВЕЛИЧКО,
робітниця територіального центру з надання соцпослуг Чернігівської районної ради Запорізької області:

— Не скажу, що за двадцять років наші статки дуже примножилися, що всі ми стали набагато заможніші. Але це — через труднощі перехідного періоду, становлення країни та її розбудови і, не секрет, через помилки влади. Я вірю: прийде час, і наша Україна стане в один ряд із найрозвинутішими країнами світу, а її громадяни матимуть достойне життя. Адже для цього є все: родюча земля, тепле море, працьовитий і кмітливий народ.

Вважаю, що багато чого змінилося в Україні за ці двадцять років. Насамперед в людських душах. Вони просвітліли від усвідомлення того, що дихати стало вільніше, що ніхто тебе не покарає за любов до рідної України.

НАША ІСТОРІЯ

1991 рік

* Проголошено Акт Незалежності України.
* Леоніда Кравчука обрано першим Президентом.
* Площу Жовтневої революції перейменовано на майдан Незалежності.
* Ліквідовано КДБ УРСР і створено Службу національної безпеки (з 1992 року — Служба безпеки України).
* Затверджено текст Військової присяги на вірність народу України.

1992 рік

* Національний банк ввів в обіг купони багаторазового використання — купоно-карбованці.
* Відбувся перший після здобуття Незалежності чемпіонат України з футболу. Чемпіоном стала сімферопольська «Таврія», яка у вирішальному матчі перемогла київське «Динамо».
* Верховна Рада затвердила тризуб як малий герб України.
* Києво-Могилянська академія прийняла своїх перших студентів.
* Україна вступила до Міжнародного валютного фонду та Міжнародного банку реконструкції та розвитку.

1993 рік

* Україна стала членом Міжнародної морської організації.
* Відбувся наймасовіший за всю історію країни страйк шахтарів.
* Було здійснено перший дзвінок з мобільного телефону.

1994 рік

* Введено перші власні паспорти.
* Україна відмовилася від ядерної зброї, отримавши натомість гарантії безпеки від США та Росії.
* Оксана Баюл здобула перше олімпійське «золото» України.
* Леоніда Кучму обрано другим Президентом України.
* Українець Сергій Бубка встановив світовий рекорд зі стрибків у висоту з жердиною.

1995 рік

* До 50-річчя Перемоги у Великій Вітчизняній війні випущено першу ювілейну монету.
* Жіноча збірна України з баскетболу вперше стала Чемпіоном Європи.
* З космодрому «Плесецьк» запущено перший український супутник.
* Україна стала повноправним членом Ради Європи.

Фундамент спільного дому

9:28.

Цей час зафіксувало табло Верховної Ради 28 червня 1996 року. У цю мить народні обранці прийняли Основний Закон країни в цілому у третьому читанні.

У цю мить було закладено фундамент державності, фундамент спільного дому мільйонів українців. У цю мить завершилась багаторічна робота державних діячів, політиків, науковців, багатьох небайдужих громадян над фундаментом правового поля молодої держави, якій тоді мало виповнитися п'ять років. Уперше проект Конституції України був винесений на обговорення Верховної Ради першого скликання 1 липня 1992 року. Отож лукавлять ті, хто стверджує, що Конституція була прийнята за одну ніч.

Так, ніч з 27-го на 28-е червня була вирішальною. Протистояння — не тільки між Президентом і законодавцями, але й у парламенті між представниками різних політичних сил — сягнуло апогею. Автору цих рядків пощастило бути свідком тих подій, які розгорталися у сесійній залі та кулуарах другого поверху будинку під куполом на вулиці Грушевського у столиці. Часто-густо журналісти включалися у дискусії, які вели між собою народні обранці.

Тому пам'ять досі зберігає щасливе обличчя нинішнього народного депутата від Партії регіонів Івана Попеску. Після голосування статті 10-ї, яка визначила статус української мови. Адже саме він був головою робочої групи, де зуміли знайти компромісне формулювання.

А хіба можна забути сплески емоцій довкола статей про прапор, герб, гімн? Зокрема, звернення до колег-законодавців тодішнього директора шахти з Донецької області Володимира Ампілогова. Який підкреслив, що його виборці його не зрозуміють, але він закликає народних обранців проголосувати за державну символіку.

Ще й досі у пам'яті зберігається розгублене обличчя Віктора Мусіяки. Він зі сльозами на очах, тремтячим голосом звернувся до сесійного залу: «Мені уже п'ятдесят, а Конституції ще немає».

За кілька годин до цього він попросив Верховну Раду зробити йому подарунок до 50-річчя і прийняти Конституцію.

Не можна забути і скупих чоловічих радісних сліз покійного, на жаль, Михайла Сироти. Він більше доби простояв за трибуною, не тільки зачитуючи статті Конституції, але й закликаючи колег їх проголосувати.

Уже ніколи не забуду втомлене і щасливе обличчя колеги Сергія Рахманіна. Доки ми переживали перипетії «конституційної» ночі у журналістській ложі і у кулуарах парламенту, у нього народилася донька. Їй уже виповнилося п'ятнадцять, а Україна відзначає своє 20-річчя.

На нічному фундаменті, закладеному народними обранцями другого скликання.

Зрозуміло, у цих коротких нотатках не можна викласти всі хвилюючі миті тієї доби, як і згадати імена усіх, хто доклав чимало сил, розуму і енергії для досягнення найважливішого суспільного компромісу у той час.

Володимир КОРОЛЮК.

ФОТОСПОГАД

28 червня 1996 року — Конституцію України прийнято!

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Хімія — це синтез

Економіки, науки та освіти

Хіміко-фармацевтична промисловість — нині один із найперспективніших напрямів нашої економіки. Навіть зі шкільного атласу з географії можна дізнатися, що тільки за перше десятиліття Незалежності виробництво її продукції зросло більш як удвічі.

Багато заводів перейшло до приватних рук — частка недержавних підприємств у хімпромі країни становить понад 95 відсотків. Щоправда, добре це чи погано — можна посперечатися. Адже, з одного боку, приватизація дає можливість навести на виробництві лад, без якого не буде прибутку — головного економічного стимулу. Але тоді левова частка доходів іде в кишеню власника або інвестора, а не в держбюджет.

«Якщо більшість хімзаводів — спадок радянських часів, то контрактно-дослідницькі організації — діти незалежності. Це підприємства, на яких виконують дослідження на замовлення, за гроші. Приміром, «Єнамін», «Укроргсинтез», «If-lab», «Princeton Biomolecular Research», — повідомив кандидат хімічних наук, старший науковий співробітник інституту органічної хімії НАН України Дмитро Волочнюк. — Їх заснування стимулювало розвиток хімічної освіти, сприяло створенню нових робочих місць. Ці компанії конкурентоспроможні на світовому ринку й борються за отримання замовлень нарівні з китайськими, індійськими, західноєвропейськими та американськими».

І нехай глобальних наукових відкриттів, що заслуговують на Нобелівську премію, у незалежній Україні поки що не видно. Усе ще попереду й зневірятися не варто. До того ж вітчизняним хімікам і так є чим пишатися. Зокрема, хімічний факультет Київського національного університету імені Тараса Шевченка співпрацює з провідними вузами й дослідницькими центрами Франції, Німеччини, Великої Британії, США. Причому не тільки вони потрібні нам, а й ми їм. Не вдаючись у терміни, зрозумілі лише фахівцям, скажемо, що на базі наукових установ країни щорічно синтезують тисячі нових сполук з метою подальшого дослідження їх властивостей, а потім — і можливостей практичного застосування у фармації, харчовій промисловості, виробництві барвників і засобів захисту рослин.

На шкільну освіту скаржитися теж гріх. У тому плані, що викладачі-ентузіасти радянської закалки поки що є. Приміром, заслужений учитель України Лариса Перешивана виховала трьох призерів міжнародних олімпіад, не кажучи вже про десятки учасників всеукраїнських і міських. Але як бути завтра? Адже такі сівачі розумного, доброго, вічного — переважно люди передпенсійного та пенсійного віку. Чи буде молодь, яка прийде їм на зміну, працювати за спасибі — питання риторичне. Швидше за все, поставить передачу знань на комерційний потік.

Тетяна ДРУЖЕНКО.

ФОТОСПОГАД

Листопад 1997 року — перший космонавт незалежної України Леонід Каденюк готується до польоту в космос.

Фото з архіву Укрінформу.

ФОТОСПОГАД

2 червня 1998 року — шахтарі мітингують біля Верховної Ради України.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ВИ НАМ ПИСАЛИ

1996-й. Борги наші

Дуже хотіли бути присутніми при сходженні політиків на Говерлу, присвяченому п'ятій річниці Незалежності, — але ж немає на що провідати навіть могили батьків...

28 учителів Бірківської школи. Волинська область.

1997-й. Де ви, нові гуманісти?

...Україна за шість років Незалежності стала іншою, але про принципово нову гуманітарну освіту й гуманістичну школу поки що говорити не доводиться...

Олексій ЖУРКО, кандидат історичних наук. Хмельницький.

1998-й. Порадіємо разом

Нашій Україні — сім років. Хочу привітати всіх, хто радів її першим крокам. Багатьом сьогодні несолодко живеться... і не чекайте з нагоди свята нагород «За виживання». Порадійте цьому світлому святу — і на душі стане чистіше... Україна буде жити й далі — вона молода. А українці завжди були здатні до наук, наполегливими у праці, піклувалися про слабких. Енергійніше просуватися вперед нині, можливо, заважає те, що ми занадто нетерплячі. Гадаю, це згодом пройде.

Н. НОВОХАЦЬКА, ветеран праці. Козацьке Звенигородського району Черкаської області.

1999-й. Не вистачає мужності

По-моєму, нинішньому Президентові варто було б набратися мужності і щиро зізнатися в тому, що йому не вдалося здійснити обіцяного людям за п'ять років перебування у владі. Хоч куди подивися — скрізь лихо. Завод, на якому я тільки значуся, вже чотири роки «мертвий»... Не кращі справи в селах... Люди обносилися так, що деякі чоловіки ходять на роботу босі — немає за що купити взуття.

Іван САБАТИН, робітник. Вінниця.

2000-й Київ — красивіший!

...Востаннє на батьківщині — в Києві — була 16 років тому. Київ — просто красень. Як на мене, він набагато гарніший Парижа... Дуже шкода, що такий нелегкий час настав у вашій державі. Важкий для старих, безрадісний для молоді. Я намагаюся ділитися своєю пенсією, регулярно збираю посилки для нужденних в Україні.

Елен ЛАХОВСЬКИ, лікар. Баден-Баден, Швейцарія.

Основний Закон гетьмана Павла Скоропадського

Доктор історичних наук, професор, член-кореспондент Національної академії наук України, директор Українського інституту національної пам'яті Валерій Федорович Солдатенко народився 13 квітня 1946 р. у м. Селидове Донецької області. У 1970 році закінчив історичний факультет Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка. Вивчаючи політичний досвід 1917—1920 років, підготував низку праць про Українську національно-демократичну революцію. У систематизованому вигляді результати досліджень опубліковані в індивідуальних монографіях: «Українська революція: концепція та історіографія» (К., 1997), «Українська революція: концепція та історіографія (1918-1920 рр.)» (К., 1999), «Українська революція. Історичний нарис» (К. 1999). «Незламний. Життя і смерть Миколи Скрипника» (К., 2002), «Георгій П'ятаков: миттєвості неспокійної долі» (К., 2004), «Володимир Винниченко (На перехресті соціальних і національних прагнень)» (К., 2005), «Три Голгофи (Політична доля Володимира Винниченка)» (К., 2005). «У пошуках соціальної та національної гармонії (Ескізи до історії українського комунізму)» (К., 2006), «Винниченко і Петлюра: політичні портрети революційної доби» (К., 2007), «Україна в революційну добу. Історичні есе-хроніки. У 4-х томах. — Рік 1917 — Рік 1920» (Харків — Київ. 2008—2010). Ми попросили автора 20 монографій, більше 600 публікацій розповісти про «конституційні» шукання під час гетьманського правління 1918 р.

— Валерію Федоровичу, у бурхливі революційні 1917—1920 роки українська політична еліта досить активно намагалася створити Основний Закон для Української держави. Як відомо, 29 квітня 1918 року Українська Центральна Рада ухвалила Конституцію Української Народної Республіки (Статут про державний устрій, права і вольності УНР). Але того ж дня стався переворот. До влади прийшов генерал Павло Скоропадський. Він відкинув попередні напрацювання творців Конституції?

— Сучасні дослідники по-різному оцінюють період правління Павла Скоропадського. Одні вважають його «бюрократично-військовою диктатурою». Інші застерігають, що, прийшовши до влади, гетьман отримав диктаторські повноваження, але вони значною мірою були обмежені присутністю окупаційних військ. Дехто визначає гетьманську державу як «український різновид маріократії». Останній термін, мабуть, має на меті, не міняючи нічого по суті, хоч трішки завуалювати наукоподібним словотворенням визначення, яке дуже істотно зачіпає національне самолюбство — «маріонетковий режим». Останньому справді були не до вподоби ідеї парламентаризму, демократії. Тому досвід попередників його не влаштовував. Гетьманські орієнтири стали справжньою альтернативою планам соціальних і національних перетворень, якими буквально марили соціалістичні сили мало не всієї тогочасної Європи.

— Яким же бачив державу проголошений гетьман?

— Скоропадський доручив написати законопроекти новоутвореного державного організму члену Української народної громади правнику Олександру Палтову. Останній підготував проект відозви, яка після кількох редакційних правок була підписана гетьманом. Цей документ отримав назву «Грамота до всього українського народу» і був оголошений 29 квітня 1918 року. Цією Грамотою Скоропадський тимчасово перебирав у свої руки повноваження керівника держави, проголошуючи себе «Гетьманом всієї України». Безпосереднє ж управління новим державним утворенням покладалося на Раду Міністрів. Центральна Рада та всі земельні комітети розпускалися, а міністри УНР, їхні товариші (заступники) звільнялися зі своїх посад.

— Відомо, що, крім Грамоти, Палтов підготував також проекти основних законів Української Держави, які одержали загальну назву «Закони про тимчасовий державний устрій України».

— Сповідуючи монархічні погляди, які повністю поділяли члени УНГ та Союзу земельних власників, відомий правник за зразок взяв «Проект Основного закону Російської імперії (1905 р.)» Скоропадський про це дізнався лише через деякий час, хоча для його сучасників походження, ідеї документа, сутність проведеної «операції» не були секретом. Палтов пропонував проголосити Українську Державу спадковою конституційною монархією на чолі з королем. Другий розділ проекту «Державний лад і голова держави» він запозичив з аналога 1905 р. практично без змін. Однак Павло Скоропадський не у всьому підтримав запропонований варіант. Зокрема, він не дав згоди на проголошення України монархією, запропонувавши у відповідності до національної традиції назвати керівника держави гетьманом. Не побажав він іменуватися й президентом, що загалом логічно, адже не відповідало сутності функцій глави держави, що на той час цілком окреслилися. Скоропадський вніс до проекту ще один істотний момент, який стосувався періоду правління. Влада гетьмана проголошувалася тимчасовою — до скликання Українського сейму (парламенту), який мав вирішити подальшу долю України.

Врешті цей закон отримав назву «Про Гетьманську владу». Згідно з його положеннями, Скоропадський отримав необмежені права. Він зосереджував у своїх руках не тільки виконавчу, але й законодавчу та судову владу, мав фактично диктаторські повноваження.

— Які були інші головні закони?

— Другий закон носив назву «Про віру». Він визначав православ'я державною релігією в Україні. Представники інших конфесій мали право вільно відправляти богослужіння за своїми обрядами. Третій закон «Права і обов'язки Українських Козаків і Громадян» передбачав, що громадяни були зобов'язані захищати свій рідний край. У новій державі всі мали платити встановлені законом податки та відбувати передбачені законодавством повинності. Громадяни могли вільно продавати та купувати майно, вибирати помешкання й вільно виїжджати за кордон. Будь-чия власність оголошувалася непорушною. Примусове вивласнення майна закон допускав тільки за відповідну плату. Кожний громадянин мав право утворювати громади і спілки, вільно висловлювати усно й письмово свої думки. Четвертий з оголошених документів — «Про закони» визначав порядок прийняття вищих державницьких актів Української Держави. Їх мало готувати кожне міністерство і після обговорення в Раді Міністрів подавати на затвердження гетьманові. П'ятим був закон «Про Раду Міністрів і про Міністрів». Згідно з ним уряд визначав основні напрями внутрішньої та зовнішньої політики держави. Отаман (голова) Ради Міністрів та члени кабінету були підзвітні гетьманові за загальний хід державного управління. Кожний з них відповідав за свій напрям роботи. Наступний акт — «Про Фінансову Раду» визнавав останню найвищою державною установою з питань фінансової політики та кредиту. Членів Ради призначав гетьман, але в обов'язковому порядку до неї входили отаман (голова) Ради Міністрів, міністр фінансів та державний контролер. Останнім був закон «Про Генеральний Суд». Генеральний суд мав стати вищим захисником закону та Вищим судом України.

Ці сім законів стали правовою основою функціонування Української Держави.

Гетьман та його уряд обіцяли захищати інтереси всіх соціальних верств населення України, забезпечити рівномірну участь усіх суспільних класів у державотворчому процесі. Однак це завдання було апріорі нездійсненним.

Інтерв'ю провів Сергій ПАВЛЕНКО.

ФОТОСПОГАД

22 січня 1999 року — святкування Дня Злуки, указом Президента від 21.01.99 цей день встановлено Днем Соборності України.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

ДОВІДКОВО

Скоропадський Павло Петрович (3(15) травня 1873, м. Вісбаден, Німеччина — 26 квітня 1945, м. Меттен, Німеччина) — український державний і політичний діяч, воєначальник.

Здобув типову для російського дворянина-аристократа освіту — у 1893 р. закінчив Пажеський корпус у Петербурзі. Служив у кавалергардському полку. З грудня 1905 р. по вересень 1910 р. — флігель-ад'ютант царя Миколи II. У 1910—1916 рр. — командир полку, бригади, дивізії. З 1916 р. — генерал-лейтенант, з січня 1917 р. — командир 34-го армійського корпусу. За погодженням з військовим командуванням влітку 1917 р. здійснив його українізацію.

Мав широкі контакти у російських військово-політичних колах. Симпатизував Антанті й мав підтримку її повноважних емісарів. Належав до масонської ложі. Ставши Гетьманом України, намагався стабілізувати ситуацію за допомогою жорсткої консервативної політики, яка наражалася на масштабний спротив населення. Змушений був діяти в інтересах австро-німецьких окупантів. Позбавлений іноземної підтримки, 14 грудня 1918 р. офіційно зрікся гетьманства й емігрував до Німеччини. Майбутнє України бачив у вигляді конституційної монархії. Заснував Союз гетьманців-державників. Помер від тяжкого поранення.

ФОТОСПОГАД

17 травня 2000 року — на будівлі Верховної Ради України замість радянської встановлено українську символіку.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ОПИТУВАННЯ

Василь БЕРТАШ,
голова Рівненської ОДА

— Бог подарував усе для того, щоб Україна була могутньою і розвиненою країною. Щоб кожен мешканець пишався тим, що він живе в Україні. Для цього потрібно багато і сумлінно працювати всім і кожному, тобто практичними ділами зміцнювати країну. Я народився, виріс, живу на Рівненщині, хочу, щоб моя область розвивалася, розбудовувалася. Щодо останнього, то в нас будуються сільські дороги, школи, залучаються інвестиції в економіку, підтримуємо фермерів, тобто не киваємо на світову кризу, а шукаємо вихід із неї. Не забуваємо і про духовність, наші корені. Відродили село Пересопницю — батьківщину Пересопницького Євангелія, 450-річчя якого відзначатимемо на державному рівні одразу після Дня Незалежності. Ще багато задумів хочемо реалізувати в регіоні. Та й узагалі, я — оптиміст, упевнений у безхмарному завтрашньому дні моєї країни.

Ірина ПЛОТКА, медпрацівник

— У нашій молодій сім'ї це велике свято збіглося ще з однією радісною подією — з народженням доньки Софійки. Їй лише два тижні і це для неї перший День Незалежності. Ми з чоловіком Юрієм маємо роботу, будуємось, ростимо сина Назара і доньку Софійку. Для нас головне, щоб в Україні були мир, стабільність. Вірю в це, як і в те, що нашим дітям житиметься комфортно у своїй країні, яку поважатимуть, з якою рахуватимуться у світі.

НАША ІСТОРІЯ

1996 рік

* Україна почала освоювати Антарктику. Перша експедиція тривала з 23 січня 1996-го по 15 травня 1997 року.
* Завершено процес передачі Російській Федерації стратегічних ядерних боєприпасів. Україна стала без'ядерною державою.
* Прийнято Конституцію незалежної України.
* Володимир Кличко став першим білим олімпійським чемпіоном у суперважкій вазі (бокс).
* У грошовий обіг введено гривню.

1997 рік

* Підписано Хартію про Особливе партнерство з НАТО.
* Ан-140 (регіональний вантажопасажирський авіалайнер) здійснив свій перший політ.
* Київське «Динамо» розгромило «Барселону» в Лізі чемпіонів 4:0.
* Перший космонавт незалежної України Леонід Каденюк здійснив політ у космос на кораблі Columbia в рамках україно-американської експедиції «Shuttle-97».

1998 рік

* Україна завоювала єдину медаль на других в своїй історії Зимових Олімпійських іграх.
* Запроваджено виплату пенсій та грошової допомоги через особові рахунки пенсіонерів в установах АППБ «Аваль» та ВАТ «Державний спеціалізований ощадний банк України».
* Президент Національної академії наук України, академік Борис Патон удостоєний звання «Герой України».

1999 рік

* Розпочато офіційне святкування Дня Соборності.
* Чинного Президента Леоніда Кучму вдруге обрано главою держави.
* Конституційний Суд ухвалив рішення про скасування смертної кари на території країни

2000 рік

* Зник керівник інтернет-проекту «Українська правда» Георгій Гонгадзе.
* На Олімпіаді в Сіднеї плавчиня Яна Клочкова стала Олімпійською чемпіонкою та встановила одразу два рекорди: Європи та світовий
* Уперше відбувся Міжнародний мовно-літературний конкурс учнівської та студентської молоді імені Петра Яцика.
* Розпочалася кампанія протестів «Україна без Кучми».
* Зупинено реактор енергоблока №3 Чорнобильської АЕС. Станція припинила генерацію електроенергії.

Громадяни були зобов'язані захищати свій рідний край

Паспорт активістці вручав сам Президент

Хай би що там казали, а народитися під щасливою зіркою, та ще й 24 серпня 1991 року — серйозна заявка людини на життєвий успіх.

Однолітка Незалежності Марина Удовиченко.

У мами Марини Удовиченко Анастасії Миколаївни щодо цього особлива думка: «Гарні й розумні діти народжуються в коханні та у свята». Ім'я своєму первістку батьки Марини вибирали дещо сперечаючись. Тато хотів назвати Машею, мама — уродженка приморського Севастополя — морським іменем Марина. Сімейний консенсус визначився після того, як усі домочадці новонароджену почали називати «по серединці» — Марусею.

З розповідей мами та двоюрідної тітки Олени Володимирівни (у розмові з кореспондентом «Голосу України» вона забажала називати себе сестрою іменинниці) стало зрозуміло, що заявку на життєвий успіх Марина не будувала на даті свого народження. З перших днів навчання в гімназії № 8 дівчинка виявила незвичайні організаторські здібності. За що випускниці досі вдячні не тільки викладачі, а й однокласники — Марина й досі кожен чотири роки після випускного балу збирає колишніх учнів в альма-матер.

Активна й громадська діяльність у школі дивним чином не позначається на успіхах у навчанні нині студентки четвертого курсу Севастопольського національного університету ядерної енергії та промисловості.

У Анастасії Миколаївни й щодо цього є своє, материнське, а тому достовірне пояснення: «Марину ми в навчанні не контролювали з першого класу. Посидючість і відповідальне ставлення дитини до своїх обов'язків нас, звичайно, радували. Але вже під час навчання в університеті, спостерігаючи, як донька сидить над яким-небудь завданням, я іноді рекомендувала їй пожаліти себе: відпочинь, адже курсову роботу можна чи пізніше здати, чи попросити товаришів, щоб допомогли її зробити. Знаю, що в нинішніх вузах практикуються й товарно-грошові відносини серед студентів... У відповідь уперте: «Я повинна сама!».

Ще зі шкільної лави мати й донька уклали пакт про партнерські взаємини. Ідея договору була проста: якщо дочка не приховуватиме від матері своїх проблем, то мати не каратиме її за провину.

— У школі вчителі на батьківських зборах дивувалися моїй поінформованості про те, які найдрібніші проблеми виникали в дочки. Марина досі скрупульозно дотримується умов угоди.

Якщо згадати про віру в щасливу зірку, під якою народжуються особливі люди...

Паспорт Марина Удовиченко отримувала в Києві з рук Президента України. Цього разу архів поповнив напівофіційний («Записували з телевізора, — пояснила тітка-сестра) відеозапис. На ньому зафіксовано виступ на церемонії Марини: «Я сьогодні пишаюся своєю країною й сподіваюся, що незабаром країна пишатиметься мною».

Незважаючи на завантаженість навчанням в університеті, Марина вирішила організувати свою справу — відкрила магазин дитячого взуття.

Справу організувала із соціальним навантаженням: покупців агітує здавати непотрібні їм речі в магазин і зібране відправляє в дитячий будинок. Свої речі носила в дитбудинку ще тоді, коли навчалася в школі.

До трьох освоєних у школі мов — української, російської та англійської — вирішила додати іспанську. Бажання пояснила раціонально: по-іспанськи говорять півмільярда жителів Землі — хочу їх розуміти!

На двадцятиліття тато подарував Марині «Жигулі» сьомої моделі. З Днем народження, Марино! З Днем народження, Україно! Успіхів!

З родичами іменинниці спілкувався Микола МАГДИЧ.
Севастополь.

Фото з особистого архіву Марини УДОВИЧЕНКО.

ФОТОСПОГАД

22 серпня 2001 року — урочисте засідання Верховної Ради України з нагоди 10-річчя Незалежності України.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

«Цей Великдень пам'ятатимемо вічно»

Відомий український письменник, лауреат Шевченківської премії, професор, заслужений діяч мистецтв України, народний депутат Верховної Ради першого скликання, а нині — депутат Івано-Франківської обласної ради від партії «Наша Україна» Степан Пушик є автором не лише багатьох прозових і поетичних книг, популярних пісень, наукових досліджень, а й велетенського щоденника, який веде з 1960 року і дотепер. Щоденник унікальний тим, що в ньому детально описано перебіг важливих для України подій, у тому числі й проголошення державної незалежності. Пропонуємо читачам кілька сторінок з цього твору, які відтворюють День проголошення незалежності України, де автор водночас виступає і як дійова особа, і як літописець.

24.08.1991 р.

...Позачергова сесія починалася о 10-й годині. До Києва з'їхалися тисячі людей. Тепер ніхто не перепиняв їм доступу до Верховної Ради, не перегороджував машинами, не було брандспойтів, щитів, не били нікого кийками, кадебісти не знімали на відео...

Фактично ми почали роботу не о 10-й, а о 9-й — мітингом на площі Жовтневої революції (тепер Майдан Незалежності. — **Авт.**). Коли почалося засідання, ріка людей з прапорами, гаслами, іконами поплива до будинку парламенту. Сотні гасел: «Волю — Україні!», «Геть окупантів!», «Україні — незалежність!», «Смерть імперії!», «СРСР — тюрма народів!», «Україна виходить з СРСР»...

...Вечірнє засідання відкривалося завжди о 16-й, але 24 серпня 1991 року воно розпочалося о 15-й.

...Наближалося голосування. О 15 год. 08 хв. нас було в залі 347. Потім поприходили ще. Всього табло висвітило 360 присутніх.

І ось — найвища хвилина! Запам'ятаймо! 17 год. 57 хв. — тиснемо на кнопки! Мабуть, приблизно такий ось звук подавав колись з орбіти Землі перший штучний супутник. Голосування поіменне. За — 321! Оплески особливі — їх буде чути і через тисячоліття...

...Леонід Кравчук ставить на голосування проект постанови Верховної Ради УРСР про Акт проголошення незалежності України. Рівно 18 год. ... Тиснемо на кнопки. Все та ж мелодія. А на вулиці люди стоять на колінах і моляться, щоб ми проголосували, як молилися і перед першим голосуванням.

І раптом висвічується число 346! Тепер — овації й вигуки «Слава Україні!». Повставали з колін люди, що молилися. Майдан вирує, плаче, сміється, цілується, обнімається, горланить, гомонить!

...Перекусив щось у готельному номері, приліг, але спав недовго. Який сон, коли сталася така подія — Великдень держави? Подумалось: ми зробили те, про що українці пам'ятатимуть вічно».

Підготувала Дарина НАЗАРЧУК.

ФОТОСПОГАД

28 травня 2002 року — Головою Верховної Ради України обрано Володимира Литвина.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА, Олександра КЛИМЕНКА.

ФОТОСПОГАД

17 жовтня 2003 року — українські прикордонники проводять навчання із захисту державного кордону на острові Тузла. Конфлікт навколо спорудження росіянами дамби в Керченській затоці завершився припиненням будівництва.

Фото Олександра СИНИЦІ (УНІАН).

ВИ НАМ ПИСАЛИ

2001-й. Крадуть гроші й довіру

Десять років ми довіряли свої внески банку «Україна», що збанкрутував з вини вищих осіб, а не з нашої. І в переддень знаменної дати, 10-річчя незалежної України, одержали подарунок — по 500 гривень із внеску, суму, що залишилася, — в невідомому майбутньому...

Вкладники Нікопольського відділення банку «Україна» — усього 12 підписів.
Дніпропетровська область.

2002-й. Злодії залишили без освітлення

Через бум навколо кольорових металів, а також через тих, хто хоче на цьому заробити, страждають ні в чому не винні люди. Ось уже два тижні більш як дві десятки жител Селища залишаються без освітлення, тому що невідомі вкрали п'ять прольотів проводу з лінії електропередач, від якої живиться струмом село...

Жителі Селища. Сарненський район Рівненської області.

2003-й. Кому — про тисячі звіт, а кому — копійкам рахунок

...Не можу зрозуміти, чому деякі депутати, зарплата яких за рік досягає кількох сотень тисяч гривень, водночас ще й матеріальну допомогу отримують у кілька тисяч гривень. На якій підставі? Чому тоді в Рік інваліда з нагоди Дня інваліда моєму чоловікові — учасникові війни й інваліду — не дали мізерних 20 гривень?..

Ніна УЩЕНКО. Київ.

2004-й. Усе на світі змінюється

...Хочу звернутися до молоді: будуйте своє майбутнє самостійно, не довіряючи нікому. Ми теж були молоді, але час показав, що все на світі змінюється. І в старості ви вже нікому не потрібні. Прожити на пенсію у 150 гривень із додатком в одну гривню — досить важко. А вдвічі важче, коли влада вважає це нормальним явищем...

К. КОЛІСНИК. Красноград Харківської області.

2005-й. Обґрунтуйте ціни

Мені здається, що в Україні варто створити незалежний від уряду орган (скажімо, комітет при Верховній Раді), який узгоджував і встановлював би ціни. Кабінет Міністрів має економічно обґрунтовувати нові ціни.

В. ЯКОВЛЄВ. Красний Луч Луганської області.

Прапор над містом

Це було начебто вчора і вже давно. Ми все пам'ятаємо. Бо були одночасно очевидцями і учасниками тих подій. Але щоб розказати про них правдиво, варто погортати місцеві газети.

З чорно-білих сторінок убогої як на сьогодні поліграфії здіймається дух того несподіваного часу, котрий вже є історією. Пленум Дніпропетровського обкому партії, День металурга, жнива. Перші сторінки газет з назвою «Реклама»... Наче ще впевнено йдемо «до перемоги комунізму», але відчувається якась розгубленість. І символічною тепер видається загибель підводного човна «Комсомолець». Держава під назвою СРСР, наче «Титанік», упевнено рухалася назустріч неминучому краху...

Дніпропетровськ, як і вся Україна, 16 липня 1991-го відзначив перший День Незалежності. До путтям не знаючи, які пісні співати, кого славити, які гасла промовляти. Журналісти глузували, що в одній з пісень хористи поміняли слова. І замість «стрільці січові» заспівали «стрільці червоні». Але поступово Дніпропетровщина наче прокидається від глибокого сну. З'являються перші публікації з історії козацтва.

І тільки купка людей наважується на не знане досі зухвальство. На Театральному майдані біля театру імені Шевченка, в самому центрі Дніпропетровська на високій щоглі розквітає жовто-блакитний прапор. Чотири дні місто перебуває в шоку. Влада не знає, що робити. А потім...

У ніч з 19-го на 20-те липня 1991 року влада не просто зірвала прапор, а ще й спиляла щоглу, щоб і сліду не лишилося. Тепер на цьому місці висить скромна табличка, яка нагадує про події тих днів. А в моєму фотоальбомі зберігається світлина, датована 24 серпня 1992 року. На цьому самому місці ми через рік святкували День Незалежності всією родиною. А на задньому плані видно багато жовто-блакитних прапорів.

А двадцять років тому, вже 20 липня 1991-го, Іван Шулик оголосив голодування. І почав збір підписів на підтримку жовто-блакитного прапора. Дніпропетровська партійна преса, вийшовши зі ступору, відгукнулася схожими публікаціями без підпису: «Голодування під рухівським прапором» («Зоря», 27 липня 1991 року) та «Не РУХом единым» («Днепр вечерний», 23 липня 1991 року). Коментар в одній із статей дав і тодішній голова міськради-міськвиконкому Валерій Пустовойтенко: «Не будемо забувати, що у нас радянська влада, і ми зобов'язані виконувати радянські закони». Та ініціатива Шулика знайшла підтримку не тільки у місцевої громади, а й у багатьох депутатів.

А вже в січні наступного року на першій сторінці газети міськради «Наше місто» читаємо:

«...Над будинком міськради спущено червоно-синій прапор. Напередодні Верховна Рада України прийняла на сесії постанову про державний прапор. Віднині ним став синьо-жовтий стяг. Спуск червоно-синього пройшов буденно й непомітно. Ще о 8 годині ранку над «Білим домом» майоріли два різнокольорових полотнища. Хвилин за тридцять — уже одне. Заодно зняли і флагшток. Про всяк випадок».

Дивно, як усе змінилося буквально за якихось півроку. Іншими стали не тільки прапори. Іншою стала держава.

І все-таки першість з підняття жовто-блакитного прапора в Дніпропетровській області місцеві краєзнавці віддають Нікополю. Тут ще 7 листопада 1988 року група патріотів під головуванням Анатолія Носенка встановила прапор в національних кольорах на могилі козацького отамана Івана Сірка. Сьогодні він зберігається в місцевому краєзнавчому музеї.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.

ФОТОСПОГАД

17 травня 2004 року — у пісенному конкурсі «Євробачення» перемогла Руслана Лижичко.

Фото Ксенії ЗАМОЖНОЇ.

ЦИТАТА

«О першій ночі згасло світло на всій вулиці Леніна, — розповідає Іван Іванович (І. І. Шулик, тоді — голова крайового РУХу. — Авт.). — Дуже тихо до Театральної площі підкотила колона автівок. З них вийшло близько сотні міліціонерів з дубинками. Нас біля прапора було одинадцять чоловік. Ми охороняли синьо-жовтий прапор, щоб його не сплюндрували хулігани. З міліцією, звичайно, воювати не збиралися. Знявши прапор, три здорованні хлопці почали його рвати на клапті, демонстративно витирати ним руки. Такої наруги я стерпіти не міг, хотів вихопити у них прапор. Але мене відпрацьованим прийомом збили з ніг, а слідом за мною і Геннадія Сахарова» (стаття «Чей флаг важнее?», автор Альбіна Братцева, газета обласної ради народних депутатів «Собор» від 3 серпня 1991 року).

Ідея національного відродження є тотальною

Суми стали першим містом в Лівобережній Україні, де було офіційно піднято жовто-блакитний прапор. Рішення про це сесія міськради прийняла 16 жовтня 1990 року, й одразу ж над дахом приміщення замайоріло небесно-колоскове знамено. Однак одної ночі він зник. У міліцейських документах значиться, що прапор поцупили «невідомі особи», хоч багато хто в місті міг назвати їх поіменно.

— У політикумі в ті часи, — пригадує учасник тих подій сумський підприємець Юрій Тищук (у 1990-му він був одним з найактивніших депутатів Сумської міської ради), — «гуляла» версія про національно-патріотичну неодноріднісь країни. Нібито в західних регіонах спекулюють на національній ідеї, а в південних і східних нею не переймаються. Ми поставили крапку в тій дискусії і довели, що ідея національного відродження і незалежності є в Україні тотальною. Проект рішення нашої сесії через Асоціацію демократичних рад України було поширено як досвід. Після Сум жовто-блакитний прапор з'явився над приміщеннями багатьох рад на півночі, півдні та сході України. Це посприяло збереженню цілісності й унітарності держави. А вони тоді опинились під загрозою...

Разом з Ю. Тищуком у підготовці проекту рішення Сумської міськради, що стосувалося прапора, брали участь Олександр Сугоняко, Микола Федірко, Володимир Гриник та інші. За словами депутата міськради першого скликання Віктора Казбана, за нього проголосували майже всі: проти не було нікого, а утримався лише один депутат із 199-ти. У міського прокурора не було підстав опротестувати прийняте рішення, оскільки формально жоден з чинних законів не порушили. Тих законів ще просто не було...

Проте, розповідає В. Казбан, котрий у 1990 році був одночасно ще й депутатом Сумської обласної ради, у обласного прокурора виявилося більше фантазії, ніж у міського. Він опротестував рішення міської ради. Сесія обласної ради протест підтримала, відтак, «невідомі особи», котрі вночі проникли до міськради і зняли з її даху прапор, формально діяли у рамках закону.

16 липня 1991 року національно-демократична громадськість міста святкувала першу річницю Декларації про державний суверенітет України. Депутати Верховної Ради — сумчани Олександр Воробйов і Олександр Піскун привезли зі столиці подарунок колег із Київради — величезне жовто-блакитне знамено. Його вирішили підняти на щоглі в центральному сквері міста біля пам'ятника Шевченку. В ніч з 19 на 20 липня 1991 року його тягачем місцевого військового училища вирвали «з м'ясом». Цей акт вандалізму теж ніхто не розслідував.

Жовто-блакитні знамена на будівлях владних установ та у сквері Шевченка замайоріли в Сумах «на постійній основі» лише після провалу ГКЧП та проголошення Незалежності України.

Владислав ЖМУРКОВ,
Володимир ЧЕРНОВ.

ФОТОСПОГАД

9 травня 2005 року — Київ, 60-річчя Перемоги у Великій Вітчизняній війні.

Фото Ксенії ЗАМОЖНОЇ.

ОПИТУВАННЯ

Андрій РЕКА, селищний голова Нових Санжар Полтавської області:

— Часто, коли, йдучи вранці на роботу, зустрічаєш старшокласників, мимоволі ловиш себе на думці: а вони ж уже народилися і виросли в незалежній Україні! Вони мислять уже по-іншому, вони, можливо, знають і вміють більше, ніж ми колись. А проте — вони ж іще вчаться. Отак, коли дехто каже, що «в нас усе погано», я думаю, що і ми як держава загалом — лише отакі старшокласники. Ну, можливо, за плечима ПТУ чи пара курсів інституту... Ми теж тільки вчимося...

Скажу так: добрі справи в державі починаються від кожного з нас! Навіть якщо люди-на навела лад біля власного обійстя, пофарбувала паркан, посадила квіти — ми в Нових Санжарах вважаємо, що вона вже зробила державну справу.

Олена КУЗІНА, працівниця Горбанівського геріатричного будинку для ветеранів війни і праці (Полтавська область):

— Нинішнє свято для нас подвійне, адже цими днями своє 20-річчя відзначає і наш геріатричний будинок.

Якщо про особисте, то ці 20 років були знаковими і для нашої сім'ї. Хоч як важко було, а побудувалися, вивчили сина і доньку, а остання навіть встигла вже віддячити нам за це — народила онуку Оленку, якій нині рік. Останні 30 років живу на Полтавщині — на батьківщині моєї мами, де й знайшла своє щастя. А сама мама й тато тепер живуть у Білорусі. Однак 20-річчя Незалежності всі ми зустрінемо разом у Полтаві, тож буде ще один привід порадіти.

НАША ІСТОРІЯ

2001 рік

* Проведено першу успішну трансплантацію серця.
* В Інституті Шалімова проведено першу операцію з пересадки печінки.
* Україну відвідав Папа Іван Павло II. Понтифік провів богослужіння в Києві та Львові.
* Відбувся перший Всеукраїнський перепис. Загальна кількість населення в 2001 році становила 48 мільйонів 457 тисяч осіб.
* Завершено будівництво нафтопроводу «Одеса—Броди».

2002 рік

* Найпотужніший літак у світі Ан-225 здійснив перший комерційний політ.
* Відбулися парламентські вибори на змішаній основі.
* Дизайнер Михайло Воронін пошив небачених розмірів смокінг і потрапив до «Книги рекордів Гіннесса».

2003 рік

* Анімаційний фільм українського режисера Степана Коваля «Йшов трамвай дев'ятий номер» здобув на Берлінському кінофестивалі Гран-прі — «Срібного ведмедя».
* Україна вперше взяла участь у Євробаченні.
* Суперечку щодо Тузли вирішено на користь України.
* Дніпропетровськ та Київ з'єднала швидкісна магістраль.
* Українські миротворці вирушили до Іраку.

2004 рік

* Створено перший український мобільний телефон.
* На київському аеродромі «Чайка» відбувся перший демонстраційний політ першого українського гелікоптера КТ-112 проекту «Ангел».
* Співачка Руслана перемогла на пісенному конкурсі «Євробачення».
* Українці вибороли 23 медалі на літніх Олімпійських іграх в Афінах.
* Почалася Помаранчева революція.
* Футболіст Андрій Шевченко став володарем «Золотого м'яча».

2005 рік

* Відбулася інавгурація Віктора Ющенка на посаду Президента України.
* Україна починає виводити військовий контингент з Іраку.
* У Києві пройшов міжнародний пісенний конкурс Євробачення.
* Євросоюз ухвалив рішення про надання Україні статусу країни з ринковою економікою.

Без коріння немає насіння

Портрет школи—ровесниці незалежності

«Важливо, щоб ти був готовий вмерти за свою країну, але ще важливіше, щоб ти був готовий прожити життя заради неї» (Теодор Рузвельт).

Голосували за любов

«Без культури та мистецтва виховувати нове покоління українських патріотів неможливо», — вирішили 20 років тому в Кам'янець-Подільській міській раді і відкрили кілька закладів для навчання дітей прекрасному. Чи не помилилися тоді екс-депутати, голосуючи за витрати з бюджету на таку статтю?! «Час був нелегкий, закривалися, розпадалися заводи, наповнювати місцевий бюджет було вельми проблематично. Перше демократичне скликання міської ради розуміло завдання влади прямо: для нової України треба ростити якомога більше патріотів, а виконувати цю місію без залучення дітей до українського мистецтва, літератури, пісні нереально.

Сьогодні разом із Вітчизною 20-річний ювілей відзначає Кам'янець-Подільська школа мистецтв №1, якою керує Валентина Рябчук. Спочатку заклад працював при загальноосвітній школі №17, у ньому навчалося 95 дітей. Нині це самостійна школа з хореографічним, вокально-хоровим, інструментальним, художнім відділами, яка нараховує понад 500 учнів. Ростиме й далі, бо дуже популярна у місті саме завдяки своїй національній спрямованості. Щоправда, наразі вона — у пристосованому приміщенні, колишньому дитсадку, який гостро потребує ремонту, а територія — перепланування, бо школа заявила про намір стати центром культурно-рекреаційного округу, в якому мешкає понад 25 тисяч громадян. І знову в бюджеті різко бракує грошей, знову те ж саме матеріальне стає перешкодою для духовного! А воно ж таки приносить дивовижні плоди, що стають підпорою фундаменту молодої держави. Бо хіба щось можна збудувати без любові?!

І дорослим, і малим

— Школа мистецтв №1 у нашому місті, — каже завідуюча міським відділом культури Ольга Чорнобиль, — є справжнім генератором патріотизму. Якщо колись на найвищому державному рівні лунали слова про те, що українська національна ідея не спрацьовує, то ця школа доводить абсолютно протилежне.

— Ми взяли шефство над соціальним центром «Довголіття» і повсякчас виступаємо перед старшим поколінням, — розповіли викладачі Олеся та Олександр Королюки. — У багатьох донині радянський світогляд. Пенсіонерам вижити сьогодні на мізерну пенсію нелегко, це б'є по нашій незалежності. Ми хочемо скрасити їх будні й поселити віру в те, що Україна ще буде заможною і щасливою.

«Дитячі голоси долинули до глибини наших сердець, — написали в книзі відгуків літні слухачі. — Пісні, які запам'ятались ще з дитинства, повернули нас у ті щасливі роки. Щира подяка й за фрукти, які діти придбали на кошти від благодійних концертів та подарували нам. Учні зі школи мистецтв — сучасні діти, але вони — не бездушні оператори персональних комп'ютерів, як часом думаємо ми, старші, а все-таки — гідне майбутнє, чуйні, відповідальні люди».

Мистецький заклад має під опікою й усі дитсадки та співпрацює з кількома загальноосвітніми школами, центральною бібліотечною системою, щоб широко популяризувати високі національні цінності та залучати нових учнів. Жодна «українська дата» — чи то державне свято чи релігійне, як-то: Великдень або Різдво, чи ювілей Катерини Білокур, день народження Івана Франка, Миколи Лисенка не пропущено в календарі заходів школи. А перші випускники вже стали вчителями, закінчивши музичні училища, консерваторію. І понесли Україною прищеплену їм у Кам'янці любов до свого, рідного.

Подільський дивограй

— Без такого педагогічного колективу, який працює в нашій школі, ми не змогли б виконати покладену на нас місію, — каже Валентина Рябчук. — Викладачі, яких ми ретельно підбираємо, навіть запрошуючи з інших міст, не просто відпрацьовують свої години, а віддаються творчості, заохочують до неї вихованців.

У класах на уроках, на перервах лунає гарна українська мова. Якщо до школи вступає російськомовна дитина — з нею працюють окремо і терпляче, і вже невдовзі новачок спілкується «співучою» не гірше за ровесників. Якісне навчання, плекання патріотизму, виховання на народних звичаях і традиціях — ось пріоритети школи.

Віра ШПИЛЬОВА.

ФОТОСПОГАД

7 лютого 2006 року, Алчевськ Луганської області. Аварія на теплотрасі.

Фото Ксенії ЗАМОЖНОЇ.

ФОТОСПОГАД

30 вересня 2007 року — Київ, позачергові вибори народних депутатів України.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Село, в якому хочеться жити,

або Що треба робити, щоб наша країна не перетворювалася на Латинську Америку

— Мені останнім часом не подобається те, що ми перетворюємо Україну на Латинську Америку, коли є декілька мегаполісів, а далі — пустка. Мені до вподоби, коли робочі місця, соціальні і культурні послуги доходять до людей, до глибинки. Бо саме тут душа народу, — ці слова належать народному депутату України, лідеру партії «Українська платформа» Павлу Жебрівському.

Щоб зрозуміти, що він має на увазі, треба побувати в його рідному селі Немиринці Ружинського району. Торік цей населений пункт визнано переможцем обласного конкурсу на кращий благоустрій. Як нагороду сільська рада отримала з обласного бюджету 18 тисяч гривень, які одразу ж було вирішено використати на соціальні проекти.

Центр села з ранньої весни до пізньої осені потопає в квітах. Але не це Павло Жебрівський вважає найголовнішим:

— Нашим завданням було не побудувати для людей, а щоб люди самі побудували для себе. Місцева громада сама визначає свої першочергові потреби, ми допомагаємо їй матеріалами, і люди самі все відбудовують. Перша спроба активізувати громаду була на початку 2006 року. Тоді на акцію «Добробут власними руками» вийшло десь чоловік п'ять. Наступна акція відбулася в 2008 році, на неї уже чоловік 10 вийшли. 2010 року на відтворення села працювало більше 200 осіб.

До речі, у них був вагомий стимул. Чекали приїзду гостей з усієї України на свято «Купальські роси». А якому господареві не хочеться причепурити все, щоб залишити приємні враження?

Завдяки Павлу Жебрівському Немиринці стали купальською столицею України. Він переконаний:

— Нація, яка не знає своєї культури, не знає своєї історії, є перекотиполем. І, на жаль, в Україні останнім часом відбувається процес відчуття своєї меншовартості. Івана Купала — це якраз одна зі складових нашої минувшини. І тому такий купальський фестиваль є заглибленням в історію, вивченням своїх коренів, підняттям відчуття величі народу.

Павло Жебрівський пишається тим, що сім'ї з Бердичева і Житомира вже вертаються в Немиринці. Бо що потрібно людям? Насамперед, робота. В селі діє господарство, яке займається рослинництвом і тваринництвом, там зайнято більше ста осіб. Є невеликий фармацевтичний завод. Це колишня гуральня, на якій до кампанії боротьби з пияцтвом виготовляли яблучну горілку — мерішор. Від того заводу, мабуть, і стін би не залишилося, якби Павло Жебрівський, тоді ще просто бізнесмен, а не політик, не перепрофілював його: різноманітні настоянки, водні і спиртові розчини, сиропи, інші лікувальні вироби з Немиринець відомі тепер далеко за межами України.

Відпочинок — одна зі складових людського щастя. В рамках проекту «Добробут власними руками» в селі створено чудовий «Купальський парк» — з фонтанами, скульптурами, квітами. Облаштовано спортивний майданчик зі штучним покриттям, встановлено різноманітні тренажери. Реконструйовано місцевий клуб. На приміщенні школи — новий дах з гарантією на 40 років. Наступного року будуватимуть церкву. Здійснюються проекти за фінансової підтримки ДП «Агрофірма «Ян». Чому така назва? Фронтовика Івана Жебрівського, батька народного депутата, у селі всі звали Яном.

В Ружинському районі проект «Добробут власними руками» активно підтримали в чотирьох селах. У Червоноармійському районі в нього включилися 6 населених пунктів, у Баранівському — 12.

«Добробут власними руками»: для ледачих — це просто красиве гасло, для дієвих людей — реальні шляхи поліпшення життя, — переконаний Павло Жебрівський.

Олексій КАВУН.
Житомирська область.

ФОТОСПОГАД

14 серпня 2008 року — першу золоту нагороду на Олімпійських іграх у Пекіні здобула збірна України з фехтування на шаблях у складі Ольги Харлан, Олени Хомрової, Ольги Жовнір, Галини Пундик.

Фото з архіву Укрінформу.

ВИ НАМ ПИСАЛИ

2006-й. Настав час припинити приватизацію

Досвід п'ятнадцяти років Незалежності показав, що приватизація підприємств не дає користі ні державі, ні населенню, а тільки тим, хто їх приватизував. Багато приватизованих підприємств занепадають, а трудові колективи залишаються без роботи...

Ю. КУРИЛОВИЧ. Херсон.

2007-й. Україна в мріях

...Люди змушені залишати рідні домівки, щоб заробити цей злощасний долар, часто политий не лише потом і сльозами, а й кров'ю. На мою думку, якщо все, що за останні 10—15 років побудовано нашими людьми за межами України, з'явилося б на рідній землі, у нас були б чудові нові села і навіть міста з казковими палацами й сучасними підприємствами...

Михайло МАЦЕВИЧ. Головецько Сколевського району Львівської області.

2008-й. Вільний мікрофон

Дуже вдячна «Голосу України» за те, що надрукував мою невелику замітку! Чесно кажучи, вважала, що в редакції звертають увагу не на всі листи читачів, але тепер переконалася у зворотньому.

...Не можу зрозуміти, навіщо сімнадцять років паплюжити Радянську армію? Адже ніколи з пам'яті народу не зітруть, що саме Радянська армія звільнила Європу від фашистів.

Віра УСТИМЕНКО. Ізюм Харківської області.

2009-й. Державне повноліття

От і минуло вісімнадцять років нашої Незалежності... Для держави це невеликий період, але якщо постаратися, то можна зробити багато чого. З історії ми знаємо, що за такий самий час можна відбудувати зруйновану війною країну... Звичайно, ми не стояли на місці, а росли — в нас стало більше мільйонерів, безробітних, злидарів і безпритульних...

Владимир СТРУЧКОВ.Чернігів.

2010-й. Демократія — це...

Я входив у першу хвилю демократів. Це було в той час, коли за політичний анекдот ще саджали. Сьогодні за анекдоти за грати не кидають, та, здається, й добряче піздабули, що у нас таке демократія...

Демократія — це коли постійно чутно голос народу та інколи — публічні звіти всіх тих, хто живе за бюджетний рахунок.

С. БОВИКІН. Костопіль Рівненської області.

З ДНЕМ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Чужої землі не треба, але й своєї ні вершка не віддамо

Народження південної ділянки державного кордону України відбувалося у вогнях-пожарищах, боях і розривах артилерійських снарядів. 20 років тому в сусідній Молдові спалахнув військовий конфлікт між Кишиневом і Тирасполем. Тисячі біженців з Молдови, а серед них чимало учасників бандитських формувань, зі зброєю в руках прямували в прикордонні райони.

У березні 1992 року в прикордонному районному центрі Красні Окни було розгорнуто національний оперативний штаб, до складу якого ввійшли представники Збройних Сил, Національної гвардії, правоохоронних органів, місцевих органів влади. Оперативний штаб вживав жорстких заходів із забезпечення територіальної цілісності України й недопущення перетворення країни на учасника збройного конфлікту. Результатом скоординованих дій усіх гілок влади стало те, що обстановка на українсько-молдавському кордоні не переросла в паніку, а можливий перехід бойових дій на територію України був припинений у зародку. Так народжувалася Прикордонна служба України.

У травні 1992 року було створено південне управління Прикордонних військ України.

***

Починати формування державного кордону України довелося не в переносному, а в буквальному значенні слова зі звичайних кілочків, якими позначалися ділянки місцевості, що належать двом державам. Довелося розмежовувати кордон, технічно оснащувати його охорону. Ну а розміщувалися перші прикордонники України там, де був дах над головою, — в корівниках, покинутих будинках, сільських клубах, на колгоспних фермах.

Те, що в молодої держави України з'явилися надійні захисники, першими на собі відчули контрабандисти, кримінальники, розбійники, мародери, які намагалися проникнути в нашу країну з охопленої війною Молдови.

Створювалися перші прикордонні застави, пункти пропусків через кордон. Таких стрімких темпів створення умов з охорони державного кордону світова практика ще не знала.

Кордон на замку, а ключ — у надійних руках

Сьогодні під керівництвом генерал-лейтенанта Віктора Мишаковського прикордонники день і ніч стережуть кордон від порушників. Щорічно тисячі людей доводиться видворяти з території країни, вилучаються тисячі кілограмів контрабанди, сотні найменувань вогнепальної зброї й боєприпасів.

— Змінився за 20 років незалежності країни державний кордон, -розповідає начальник південного регіонального управління Держприкордонслужби України Віктор Мишаковський. — Південне регіональне управління першим у Держприкордонслужбі України перейшло на комплектування органів і структурних підрозділів на контрактній основі. Так записано в Концепції розвитку прикордонної служби країни на період до 2015 року. Вона втілюється в життя сьогодні під керівництвом глави Держприкордонслужби України генерала армії України Миколи Литвина. Було вирішено відмовитися від прикордонних застав, на зміну яким прийшли відділи прикордонної служби. Це дало можливість розширити охоронювану територію й оптимізувати оперативну роботу, проведену в прикордонні.

З ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

**** Державний кордон на ділянці південного регіонального управління проходить у межах територій Вінницької, Одеської, Миколаївської й Херсонської областей.***

**** Загальна довжина ділянки державного кордону становить 1972 кілометри (сухопутна — 828,168 кілометра, морська — 723,2 км, річкова — 398,193 км, озерна — 23,4 км).***

**** Держкордон з Республікою Молдова становить 1068,668 кілометра, з Румунією — 181,093 км.***

Сьогодні українські прикордонники використовують техніку, про яку їм раніше й мріяти не доводилося. Це, приміром, тепловізори, квадроцикли, супермобільні радіостанції, автомобільні інформаційні системи, швидкохідні морські катери, радари, новітні портові човни, що дає змогу проводити огляд і затримувати порушників за будь-яких погодних умов і в будь-якій обстановці.

Сьогодні звичні уявлення про несення прикордонної служби з дозорами, «секретами», службовими собаками й слідопитами вже відходять у минуле. На зміну їм приходять такі незвичні методи охорони кордону, як система оптико-електронного спостереження. Одна з них установлена у відділі прикордонної служби «Степанівка» Котовського прикордонного загону. Ця система дозволяє в автоматизованому режимі із застосуванням сучасної тепловізійної, радіолокаційної та іншої техніки контролювати 95 кілометрів сухопутного кордону.

П'ять інтегрованих веж, радари для прикриття «мертвих зон» посилають сигнали про всі незаконні пересування на підступах до держкордону України на командний пункт у відділі прикордонної служби «Степанівка». Там, як на долоні, удень і вночі відслідковується рух будь-якої цілі. Радар здатен «побачити» ціль розміром навіть із сірникову коробку. 95 кілометрів держкордону перебувають під цілодобовим спостереженням. Сьогодні прикордонні війська — це еліта правоохоронних органів. І для воїнів-прикордонників уже давно стали девізом слова про те, що чужої землі нам не треба, але й своєї ні вершка не віддамо.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

З ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

**** На ділянці південного регіонального управління функціонує 91 пропуск через державний кордон України (49 міжнародних, 13 міждержавних і 29 місцевих).***

**** До складу південного регіонального управління організаційно входять 5 прикордонних загонів, 40 відділів прикордонної служби, 1 — прикордонна й 8 мобільних прикордонних застав, 2 загони морської охорони, окрема авіаційна ескадрилья, Одеський клінічний госпіталь.***

ФОТОСПОГАД

20 січня 2009 року — у Київському будинку вчителя освячено музей Української революції 1917—1919 років.

Фото Олександра **КЛИМЕНКА.**

ФОТОСПОГАД

25 лютого 2010 року — інавгурація новообраного Президента України Віктора Януковича на засіданні Верховної Ради України під головуванням Володимира Литвина.

Фото Ксенії **ЗАМОЖНОЇ.**

Почесним громадянином Ямполя став народний обранець

Депутати Ямпільської міськради на Вінниччині одноголосно прийняли рішення про присвоєння звання «Почесний громадянин Ямполя» народному депутату України, голові комітету Верховної Ради з питань агропромислового розвитку і земельних відносин своєму земляку Григорію Калетніку.

Про це міський голова Олександр Кульбаба повідомив під час зустрічі Григорія Калетніка з ветеранами праці, яка відбулася в Ямполі в суботу 20 серпня під девізом «Батьківщини витоків торкаюсь!». Народний депутат приурочив її до 20-ї річниці Незалежності України. Знатні у минулому буряківники, тваринники, керівники господарств, з якими колись працював Григорій Калетнік, переглянули документальний фільм «Ямпільський почин». Стрічку, зняту ще у 1978 році, віднайшли у фільмотеці місцевого кінотеатру. У ній розповідається про те, що з ініціативи тодішнього керівника району Павла Лук'янчикова роботу всіх колективів, зайнятих на вирощуванні буряків і виробництві цукру, почали оцінювати за кінцевим результатом — залежно від того, скільки отримали з гектара не буряків, а цукру. Почин ямпільчан схвалив тодішній Генеральний секретар ЦК КПРС Леонід Брежнєв. Досвід місцевих буряківників приїздили вивчати представники з різних куточків Союзу. Павла Лук'янчикова удостоїли звання Героя Соціалістичної Праці.

У рідному Ямпільському районі Григорій Калетнік працював протягом тридцяти років. Очолював господарство, був керівником колективу «Сільгосптехніка», начальником районного управління сільського господарства, представником Президента України в районі. Дотепер допомагає землякам у вирішенні їхніх проблем.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

ОПИТУВАННЯ

Олександр ЛЕДИДА, голова Закарпатської облдержадміністрації:

— Передусім Незалежність — це Українська держава зі своєю самобутньою культурою й багатовіковою історією, талановитим, освіченим, працьовитим і волелюбним народом, котрий уміє все — вирощувати хліб і творити космічні ракети; держава, яка сьогодні має великі амбіції утвердити себе, свою державність у світі та ввійти до двадцятки найрозвиненіших країн планети. Цю місію й покликана здійснити власна Незалежність.

У нас, закарпатців, котрі, перебуваючи в ярмі іноземного поневолення протягом майже тисячі років, зберегли свої мову, пісню, віру, дух і прагнення прадідів творити воєдино зі східними братами свою власну державу, — Незалежність викликає особливо трепетне почуття.

Іван РЕБРИК, поет, видавець з Ужгорода:

Ці двадцять літ минають, як кіно.
Кіно якесь і наше, і не наше.
То граєш ти, то грається воно.
Ти хочеш так — стається все інакше.
І можеш навіть стати на диби,
І можеш розіп'ястися на небі.
Мій любий друже, ми — раби доби.
На гак доби почеплені за ребра.
Бувай здоров, радій життю і знай:
Хтось виживе-таки на полі крові.
Є в цім кіні герої паперові…
А є ще ми. І є наш Рідний Край.

НАША ІСТОРІЯ

2006 рік

* Збірна України дебютувала на Чемпіонаті світу з футболу і пробилася до його фінальної частини.

* У Києві почався четвертий Всесвітній форум українців.

* У столиці відкрився один із найбільших центрів сучасного мистецтва в Європі — PinchukArtCentre.

2007 рік

* Спільна заявка України та Польщі перемогла в тендері на проведення Євро-2012.

* Відбувся прем'єрний показ першого українського мультсеріалу «Лис Микита».

* Прийнято рішення про створення футбольної Прем'єрліги України.

2008 рік

* Набула чинності Угода про спрощення візового режиму між Україною та Європейським Союзом.

* Україна вступила до СОТ.

* Олімпіада в Пекіні стала найуспішнішою в історії України. Наша збірна завоювала 27 медалей.

2009 рік

* Україна стала абсолютним лідером у сфері циркового мистецтва — українські артисти узяли золото двох найпрестижніших у світі фестивалів циркового мистецтва.

* Донецький «Шахтар» став володарем останнього в історії Кубка УЄФА.

* Українські вчені першими у світі сфотографували атом.

2010 рік

* Президентом України обрали Віктора Януковича.

* В Одесі відбувся перший Міжнародний кінофестиваль.

* Конституційний Суд скасував політреформу 2004 року. Україна повернулась до президентсько-парламентської форми правління.

2011 рік

* Українська команда вперше фінішувала на наймасштабнішому ралі планети — «Дакар».

* Українські медики навчилися оперувати струменем газу.

* Наша країна вперше прийняла Чемпіонат світу з хокею серед національних збірних (перший дивізіон).

* Короткометражний фільм «Крос» українського режисера Марини Вроди здобув Золоту пальмову гілку на Каннському кінофестивалі.

* Ялта прийняла IV етап серії Intercontinental Rally Challenge «Prime Yalta Rally-2011».

У зв'язку з проведенням 24 серпня 2011 року на Майдані незалежності загальнодержавних святкувань у ніч з 24 на 25 серпня роботу метро столиці буде продовжено на 30 хвилин. Крім того, як повідомили в Київському метрополітені, 24 серпня буде збільшено кількість поїздів на всіх лініях *(УНІАН)*

Результати роботи економіки за сім місяців цього року свідчать про закріплення позитивних тенденцій розвитку України. Про це сказав Перший віце–прем'єр–міністр — міністр економічного розвитку і торгівлі Андрій КЛЮЄВ. Однак, за його словами, це лише база для подальших перетворень *(УНН)*

На Софійській площі — концерт, на Європейській — парад вишиванок

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Замість танків і БТРів Хрещатиком пройдуть військові оркестри. Ближче до вечора вони зіграють для городян попурі з українських народних мелодій, музично-хореографічні та вокально-хореографічні композиції, військові й козацькі марші. Після чого розважатимуть киян естрадні зірки.

Святковий салют триватиме близько 10 хвилин. 20 залпів по одному за кожний рік незалежності пролунає одночасно по всій країні.

На природі: пікніки та лицарські турніри

Погода, якщо вірити синоптикам, завтра не підкачає. У столиці обіцяють сонце, тому День народження країни можна буде сміливо відзначати на природі. Тим паче що Національний музей архітектури й побуту «Пирогове» з такої нагоди зробить безплатний вхід.

Об 11-й ранку на його території в козацькій церкві Архістратига Михаїла відслужать молебень на спомин за убієнними за волю України. Продовжиться свято на співочому полі. У меню: патріотичні пісні й поезія Тараса Шевченка у виконанні Сашка Лірника.

Платні парки «Київська Русь» і «Мамаєва слобода» дивуватимуть лицарськими та богатирськими турнірами, а також театралізованими виставами. Щоправда, не всім таке задоволення по кишені. Потрапити в середньовіччя, тобто в «Київську Русь», можна буде, заплативши 100 гривень за вхід, «Мамаєва слобода» обійдеться майже наполовину дешевше.

За словами голови КМДА Олександра Попова, на ювілей Незалежності витратять 5—6 млн. гривень. 1,5 млн. виділять із міського бюджету, решту грошей нададуть спонсори.

На що подивитися:

На Співочому полі в Києві працює 56-та за рахунком міська виставка квітів **(на знімку)**. Масштабні композиції створено спеціально до Дня Незалежності. Як і торік, вхід на виставку платний: для дорослих —10 грн., для дітей — 5 грн.

На Оболонській набережній триває фестиваль піщаної скульптури «Місто майбутнього». Піщана експозиція присвячена темі перспективного розвитку різних напрямів столиці: так, фігура крота символізує розвиток столичної підземки; футбольні бутси — футбольний дух Києва напередодні Євро-2012; комп'ютер — стрімкий розвиток інформаційних технологій. Вхід — безплатний.

Наталія ОВДІЄНКО.

Фото Андрія КРИМСЬКОГО.

Серед обраних депутатів Сенату Казахстану один безробітний

Учора стали відомі остаточні результати виборів у Сенат Казахстану. Як і передбачалося, всі новообрані депутати — члени правлячої Народно-демократичної партії «Нур Отан». Про це на підсумковому брифінгу Центвиборчкому повідомив голова ЦВК Куандик Турганкулов. Середній вік обранців — 56,5 року. Якщо ж говорити про спеціальність, то семеро з них — інженери, троє — економісти, є юрист, представлено й інші професії. А за родом діяльності більшість із них діючі депутати Сенату та працівники державних органів, щоправда, є навіть один тимчасово не працюючий.

Слід також зазначити, що, на відміну від України, в депутатському корпусі Казахстану майже немає представників великого й середнього бізнесу. Ця тенденція чітко намітилася останнім часом і її збираються дотримуватися тут і надалі. Бізнес повинен бути відділений від влади, вважають у Казахстані. Якщо ж повернутися до персоналій, то в місті Астана найбільша кількість голосів виборців одержав Володимир Редкокашин, а от українець за походженням Андрій Лапенко, на жаль, у законодавчий орган Казахстану не потрапив. А загалом голосування проводилося по 39 кандидатурам, а обирали сенаторів 3283 депутати масліхатів різних рівнів.

Марина КРИВДА.

ДО 1 ВЕРЕСНЯ

Влада дбає

У Кам'янці-Подільському 80 школярів — сиріт, дітей під опікою та тих, які потрапили в скрутні життєві обставини, отримають до Дня знань набори шкільного приладдя. Зошити, олівці, фломастери тощо закупили для них за бюджетні кошти. Так роблять уже не перший рік, виконуючи програму «Готуємо дітей до школи», — прокоментувала заступник начальника міської служби у справах дітей Валентина Поворозник.

Віра ШПИЛЬОВА.

Збери портфель сироті

В Одесі стартувала благодійна студентська акція «Збери портфель сироті». Керівник молодіжної організації «Колокол» аспірант Одеського національного університету Антон Давидченко розповів, що шкільний набір для першокласників коштує 450 гривень. Але за домовленістю з підприємцями його продадуть дітям-сиротам за ціною 300 гривень. Очікується, що під час акції буде зібрано шкільні пенали, канцелярське приладдя, портфелі, фарби, альбоми для малювання. Їх вручать вихованцям Анан'ївського та Кароліно-Бугазького дитячих будинків.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

ФОТОФАКТ

У столиці на Хрещатику працює шкільний базар.

Фото Андрія КРИМСЬКОГО.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Нобельські лауреати з почуттям гумору

На традиційному Всеукраїнському фестивалі гумору, що відбувся у мальовничому куточку Полісся — селі Нобель Зарічненського району Рівненщини, а тому називається нобельським, було багато претендентів на перемогу. Однак нобельськими лауреатами цьогоріч стали редактор журналу «Перець» Михайло Прудник (Київ) та рівненський письменник-гуморист Михайло Степанюк.

Олександра ЮРКОВА.

Грандіозний ювілей і рекордний коровай

У святкуванні 25-річчя першого в Україні Співочого поля у Тернополі взяли участь 250 професійних та колективів художньої самодіяльності з Тернопільщини, Херсонщини, Миколаївщини, Вінниччини, Буковини та багатьох інших регіонів. За ці роки поле стало потужним осередком культури, національно-патріотичного виховання. Тут відбувалися республіканські свята народної творчості, фестивалі козацької пісні "Байда" та інші численні заходи. До ювілею Співоче поле оновили, тепер воно зможе прийняти набагато більше артистів і глядачів. Два минулі вихідні тривали урочистості, концерти з нагоди ювілею, було розгорнуто виставку народних ремесел.

А напередодні у райцентрі Гусятин на оновленому стадіоні відбулося обласне Свято хліба. Спеціально для цього місцеві господині спекли красень-коровай, який «потягнув» на рекорд України. Сертифікат про занесення до Книги рекордів України її представник, заслужений артист України Олександр Бурміцький, вручив голові ОДА Валентину Хоптяну. Нині Тернопільщина націлилася на рекордний врожай хліба, тож пекти коровай було з чого. Його висота — 2 метри, у діаметрі — 4 метри. На виготовлення пішло 600 кг борошна, 1100 яєць, 15 кг масла, 30 кг цукру, 15 кг цукрової пудри, 120 літрів молока та інших інгредієнтів. Кожному учаснику свята дістався шматочок смакоти.

Днями повністю завершено газифікацію Гусятинського і Теребовлянського районів, у селі Звиняч Чортківського району відкрито реконструйовану амбулаторію загальної практики сімейної медицини. Це неповний перелік 20 конкретних справ, з якими область підійшла до 20-річчя Незалежності України.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Недоношені немовлята — під опікою районної медицини

Каретам «швидкої медичної допомоги» віддалених районів Миколаївщини відтепер не потрібно долати відстань у понад двісті кілометрів, щоб доправити немовля з породіллю до спеціалізованих медичних закладів обласного центру. Днями у Первомайській центральній міській багатопрофільній лікарні встановлено реанімаційну медичну апаратуру на суму майже 680 тисяч гривень. Нове обладнання дає змогу рятувати немовлят вагою менше кілограма. Реанімаційна апаратура з'явилася у Первомайській завдяки перемозі місцевих медиків у грантовому проекті багатовекторної програми допомоги японського уряду «Кусаноне».

Заступник начальника обласного управління охорони здоров'я Ірина Шамрай зазначила, що відтепер можна виходжувати недоношених дітей і силами районної медицини. Роботу апарата вентиляції легень, кювету, пульсоксиметра, апарата для нагляду за серцебиттям дитини під час пологів було продемонстровано широкому загалу під час відкритої презентації.

Олександра МЕНТЕЛЬ.

Лихо змусило розщедритися

Після трагічної загибелі гірників на шахті «Суходільська-Східна» керівництво ПАТ «Краснодонвугілля» визначило комплекс посилених заходів, понад встановлені чинним законодавством, які мають забезпечити максимально високий рівень безпеки праці шахтарів підприємства. Ці заходи буде спрямовано на додаткове охолодження повітря, максимальну автоматизацію систем контролю місцезнаходження людей і устаткування під землею, а також на додаткове навчання працівників шахти техніки безпеки. На всіх шахтах компанії проведено ревізію електромеханічного обладнання і кабельних мереж. До кінця поточного року буде розроблено і введено програму з впровадження апаратури позиціонування персоналу й рухомого устаткування. Вона дасть змогу вести автоматичний безперервний контроль місцезнаходження людей і транспорту в підземній частині шахти, попереджати водія підземного транспорту про появу людей на шляху, оптимізувати роботу підземного транспорту, полегшити пошук та ідентифікацію персоналу гірничорятувальниками у разі позаштатних ситуацій. Витрати на статтю охорони праці підприємства до кінця 2011 року становлять понад 80 мільйонів гривень, безпосередньо на шахту «Суходільська-Східна» спрямовано 14 мільйонів. До речі, згідно з висновками урядової комісії з розслідування обставин і причин аварії в шахтоуправлінні «Суходільське-Східне» і наказам ПАТ «Краснодонвугілля» у встановленому законом порядку звільнено з посад шість керівників.

Алла АНТІПОВА.

Миколаївські корабели здали перший із чотирьох траулерів

Зі стапелів Чорноморського суднобудівного заводу (ЧСЗ) зійшло судно «Генерал Трошев» **(на знімку)**, збудоване для російської компанії «Преображенська база тралового флоту». За призначенням — це промисловий морозильний траулер-рибовоз.

На урочистій церемонії спуску судна генеральний директор ЧСЗ Валерій Калашників зазначив: «Це перший із чотирьох траулерів, з якого ми відновлюємо будівництво цього виду суден. Наступний також буде збудований для Преображенської бази тралового флоту Росії. Щодо інших, то вже ведуться переговори з потенційними замовниками, в тому числі й російськими. Ми розглядаємо цей напрям суднобудування як перспективний для ЧСЗ».

Проект судна був розроблений ленінградським ЦКБ «Восток» ще 30 років тому. За словами головного конструктора ЧСЗ Сергія Хальнова, адаптувати до сучасних умов його було непросто, та результат — чудовий. Добовий виробіток рибної продукції вдалося підвищити з 50 до 150 тонн, рибного борошна — з 7 до 17 тонн. Проектна швидкість судна — 14,3 вузла, довжина — 104,5 метра, ширина — 16 метрів, висота борту — 10,2 метра, дедвейт — 1757 тонн.

Екіпаж траулера у складі 96 чоловік після ходових випробувань одразу поведе судно на промислові роботи за призначенням.

Олександра МЕНТЕЛЬ.

Фото автора.

До столиці — на тролейбусі

На Київщині нині переймаються не лише будівництвом та ремонтом доріг, а дбають і про те, щоб наблизити столицю до населених пунктів області. За словами голови Київської ОДА Анатолія Присяжнюка, уже завершується будівництво дороги Ірпінь—Київ, якою курсуватиме тролейбус, а наступного року планується відкрити тролейбусну лінію з Броварів до станції столичного метро. Також столицю з Вишгородом та Васильковом з'єднають нові електрички.

— Це дасть можливість людям швидше діставатися до Києва на роботу, адже у столиці працює майже один мільйон громадян, які проживають в області, — повідомив А. Присяжнюк. — Уряд напряму виділяє нам кошти для утримання доріг. Якщо у 2008—2009 роках область взагалі не отримала жодної копійки, то торік надійшло 150 мільйонів гривень, стільки буде освоєно і цьогоріч.

В'ячеслав КОВТУН.

Вулицями нишпорить мисливець на людей

У Херсоні з'явився нічний мисливець, що обрав своїми мішенями людей. Двоє братів 29-ти і 37 років — поверталися додому, як раптом з кущів пролунали постріли: хтось вистрелив просто в них. Кілька гумових куль, випущених із травматичного пістолета, потрапили чоловікам у груди (поруч із серцем) і руки. Викликана «швидка» відвезла поранених до лікарні, де кулі з тіл довелося видаляти хірургам.

За твердженням медиків, брати були тверезі, казали, що по дорозі ні з ким не конфліктували. Схоже, їх розстріляли просто забави заради. І такі забави в Херсоні практикують уже не вперше: у тому мікрорайоні вуличні хулігани обстрілювали й пасажирські автобуси, і перехожих із пневматичних гвинтівок. Місцеві жителі сподіваються, що й у цьому випадку нічного мисливця знайдуть і покарають. А то щомісяця з вулиць і кафе обласного центру регулярно забирають по двоє-троє осіб, котрі отримали вогнепальні поранення.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Свято донецьких художників

У центрі столиці шахтарського краю напередодні Дня незалежності відбулось урочисте відкриття Будинку художника. Поздоровити іменинників зібралось чимало гостей. Донецький міський голова Олександр Лук'янченко **(на знімку)** привітав художників з новим приміщенням (до речі, воно і раніше слугувало мистецтву — тут діяла балетна школа Вадима Писарєва), побажав подальших успіхів, цікавих виставок у чудових залах та вручив голові творчої спілки Олександру Скорих «охоронну грамоту» на право володіння будинком. На запитання журналістів, скільки коштувала реставрація, міський голова відповів, що ті цінності, які дарує нам мистецтво, не зрівняти ні з якими витратами.

Микола КАПУСТА.

На знімку: народний художник України О. Поляков, О. Лук'янченко, А. Василенко, О. Скорих — на вернісажі.

Фото автора.

Історична ніч для Лівії

Учора зранку лівійські повстанці заявили, що контролюють близько 80 відсотків столиці країни Тріполі. Ще у неділю бої велися лише на підступах до міста, а речник уряду Мусса Ібрагім запевняв закордонних журналістів у тому, що на стороні Каддафі залишається близько 65 тисяч солдатів. Він також переконував, що взяти столицю буде дуже непросто — ледь не кожен мешканець чинитиме спротив. Проте вже зранку на центральній Зеленій площі повстанці святкували перемогу. Цікаво, що саме тут протягом усього періоду протистояння збиралися прибічники Муамара Каддафі. Кадри з десятків мітингів на підтримку опального полковника, які відбулися саме на цій площі, облетіли увесь світ. Тепер на цьому місці перемогу святкують його противники.

Щоправда, на момент, коли верстався номер, не все місто було під контролем повстанців. У районі Баб аль-Азізія, в якому розташовані державні установи та резиденція голови країни, все ще чинили спротив. Підозрюється, що саме там може переховуватися Муамар Каддафі. Хоча надходила інформація й про те, що полковник утік зі столиці. **За інформацією Бі-бі-сі,** заарештовано його сина Саїфа аль-Іслама, а також голову розвідки Абдуллу аль-Санусcі. Проти них висунули звинувачення у скоєнні злочинів проти людяності. Інший син Каддафі Мохеммед — під домашнім арештом.

Тож можна з певністю стверджувати, що реставрації режиму Каддафі вже не буде. Відкритим залишається питання про майбутнє Лівії. Чи зможуть повстанці сформувати уряд, провести демократичні вибори, — питання відкрите. Поки що вони обіцяють не піддавати репресіям та катуванням військовополонених. Про це йшлося у телезверненні керівників опозиційного руху. Попереду — складніше завдання: знайти спільну мову з прибічниками Каддафі та відновити мир у Лівії. Не можна не відзначити, що особливу роль у взятті Тріполі (та й загалом у перемозі повстанців в інших ключових містах) відіграла авіація НАТО, яка досить відверто допомагала повстанцям, хоча мандат ООН таких повноважень не надавав. Тож можна передбачити, що особливий вплив на відбудову Лівії матимуть ключові члени альянсу, зокрема, США, Велика Британія та Франція.

На знімку: мусульманка тримає плакат з написом: «Каддафі, гру закінчено».

Тетяна ПАСОВА.

Фото Photoshot/Укрінформ.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...досліджують письмові докази

Суддя Печерського районного суду Родіон Кірєєв відмовився розглядати клопотання щодо допуску до екс-прем'єра Юлії Тимошенко її особистого лікаря. «Стан здоров'я підсудної є задовільним, про що свідчать результати огляду лікарів СІЗО», — зауважив він у відповідь на скарги Тимошенко щодо збереження у неї симптомів невідомої хвороби. Щоправда, лідер «Батьківщини» заявила, що ніхто її не оглядав, і виявила готовність, щоб це зробив її особистий лікар у будь-яку хвилину під час засідання суду або у його перерві. Водночас вона пообіцяла не використовувати свій стан здоров'я для обґрунтування клопотання про зміну міри запобіжного заходу.

Без уваги суду залишилося й клопотання екс-прем'єра щодо надання їй додаткового часу для підготовки до дачі свідчень. «У мене був лише один день для підготовки до свідчень — п'ятниця. Ви знаєте, що у вихідні дні адвокатів не можуть допустити до мене в СІЗО, тому в суботу і неділю я не мала можливості ознайомлюватися з матеріалами справи та підготуватися до свідчень», — заявила підсудна, **повідомив УНІАН**.

Зрештою, півторагодинне обговорення стану здоров'я Тимошенко та її небажання давати свідчення на цьому етапі призвели до того, що суд змінив порядок роботи і перейшов до дослідження письмових доказів у справі.

Водночас Родіон Кірєєв ухвалив рішення стосовно усунення від справи адвоката Ю. Тимошенко Миколи Титаренка до кінця процесу. На його переконання, той зловживав правами адвоката і, попри попередження, продовжував не виконувати розпорядження головуючого і порушувати порядок у залі суду.

...єдність у різноманітті

У Дніпропетровському художньому музеї до Дня Незалежності відкрито виставку творів декоративно-ужиткового і народного мистецтва.

Вона діятиме в рамках другого фестивалю «Єдність у різноманітті». Відвідувачі вперше за багато років побачать унікальні твори декоративно-ужиткового й народного мистецтва, що зберігаються у фондах музею і тривалий час не експонувалися. Тут і придніпровські вишиті рушники, і петриківська кераміка, і решетилівські гобелени, і львівське скло, і косівська й київська кераміка.

Не залишаться поза увагою і твори інших національних шкіл. Відвідувачі побачать димківські іграшки, жостівські таці, лаковані скриньки, розписані майстрами Хохломи, Мстери, Палеха (Івановська область, Росія). А також литовські гобелени, кераміку, вироби зі шкіри, латвійські мистецькі композиції, естонську та грузинську кераміку й чеканку, вироби вірменських майстрів. 25 серпня тут відбудеться науково-практична конференція, присвячена народному мистецтву і пройдуть майстер-класи з петриківського розпису, української та литовської вишивки.

Виставка триватиме до 31 жовтня.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.

Дніпропетровщина.

Фото автора.

Ухвалою господарського суду АР Крим (95000, м. Сімферополь, вул. Р.Люксембург/Річна, 29/11) від 25.07.2011 р. по справі № 2-17/2226-2011 по відношенню до КП "ЖКГ "Городок" (ЄДРПОУ 32177783) порушена справа про банкрутство та введена процедура розпорядження майном строком на шість місяців.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Мєтєлєву Світлану Федорівну (ліцензія серії АВ № 470299, АР Крим, м. Сімферополь, вул. Вишнєва, 60, тел. (0652) 24-63-24).

На виконання протокольного рішення зборів кредиторів ТОВ "Терра - Модус" від 08.08.2011 підприємство реалізує активи зі зменшенням вартості на 30%. Перелік активів наведений у газеті "Голос України" від 22.06.2011 № 112 (5112). За детальною інформацією звертатися за адресою: 04119, м. Київ, вул. Дегтярівська, 21, літ "Д" або за тел. (044 364-32-44).

Продається 3-й поверх адміністративного будинку (колишнє "Тернівське ШБУ № 3") за адаресою: м. Тернівка, вул. Польова, 4, тел. 067-578-00-86 - Віталій Володимирович (ліквідатор "Тернівського ШБУ № 3").

ТОВ "Промлегсервіс" (ЄДРПОУ 24596635) повідомляє, про чергові загальні збори учасників (засновників) які відбудуться 07.10.2011р. о 10 год. 00 хв. за адресою: 03062, м. Київ, пр-т. Перемоги, 71/2 під'їзд 8 (код 17), тел. 050-358-82-53.

Постановою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 07.06.2011 р. по справі № 5023/698/11 визнано банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю "Інвестсервіс-2000" (м. Харків, вул. Сумська, 24, код 33066498) та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено Кузнєцову Оксану Анатоліївну (м. Харків, пл. Свободи, 8, к. 606, тел. (057) 7604572).

Постановою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 21.07.2011 р. по справі № 5023/2710/11 приватне підприємство "Євролайн" (код 32435712, Харківська обл., с. Васищево, вул. Промислова, 11) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кузнєцову О. А. (ліц. АВ № 470379 від 26.04.2010 р., адреса: 61022, м. Харків, м-н Свободи, 8, к. 608).

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022 м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) від 28.07.2011 р. по справі № 5023/6033/11 фізична особа-підприємець Прокопенко Геннадій Іванович (код 2304918890, 62417, Харківська обл., Харківський район, смт. Пісочин вул. Молодіжна, буд. 4-А, кв. 110) визнаний банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шинкарчука Андрія Володимировича (ліц. АВ № 158506 від 21.12.2006 р., Київська обл., м. Березань, вул. Сумська, буд. 95). Претензії кредиторів до Прокопенко Геннадія Івановича приймаються протягом 30 календарних днів від дати публікації оголошення.

Господарський суд Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) постановою від 28.07.2011 року по справі № 5/6Б визнав боржника-товариство з обмеженою відповідальністю "Укрспецреммонтаж" (юридична адреса: 84700, Донецька обл., м. Дебальцеве, вул. Маяковського, буд. 19, код ЄДРПОУ 32672449) банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначений Мензаренко Юрій Миколайович ліцензія АВ № 499225 від 16.02.2010 р., адреса: 86405, Донецька обл., м. Єнакієве, а/с 154, тел. 0500447834.

Ухвалою господарського суду Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) від 01.07.11 р. порушено провадження у справі про банкрутство Приватної виробничо-комерційної фірми "С.Д.С." (м. Вінниця, вул. Плеханова, 26, код 20110452).

Розпорядником майна підприємства призначено арбітражного керуючої Ніколайчука Василя Федоровича (м. Вінниця, вул.Стахурського, 2-Б, кв. 26).

Постановою господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул, Б.Хмельницького, 44-Б) від 09.08.2011 р. у справі №15/111-б визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю "Виробнича компанія "Інтердор" (03115, м. Київ, пр-т Перемоги, 104, код ЄДРПОУ 33550068).

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Прядка Андрія Михайловича (08153, Київська обл., Києво-Святошинський р-н., м. Боярка, вул. Лінійна, 30, кв. 113).

Господарським судом Одеської області винесена постанова по справа № 2/17-523-2011 від 12.05.2011 р. відносно Козлова Владислава Васильовича (ІПН: 2586613959, зареєстрований: м. Одеса. вул. Тираспольське шосе, буд. 29) про визнання банкрутом. Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації цього оголошення. Розпорядник майна - арбітражний керуючий Ковальчук Олег Миколайович (ліцензія серії АВ № 499220 від 19.02.2010 р.), адреса: м. Одеса, вул. Ак. Корольова, буд. 45-а, кв. 95). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця Господарським судом Одеської області за адресою: 65119, м. Одеса, пр-т. Шевченка, 29, судді Бахерєв Б.О.

Приватне акціонерне товариство "СТРАХОВА КОМПАНІЯ "ЛАФОРТ" (код ЄДРПОУ 25005889) повідомляє про те, що у зв'язку з втратою бланків полісів обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів серії АА №№ 5028432-5028434, 5680858-5680864, 2027122-2027124, 2027142-2027148, 2027194-2027200, 2579651-2579850 та бланків спеціальних знаків серії АА №№ 2579122-2579129,2579131-2579150,2579451-2579452,2579454-2579456,2579458-2579464, 2579466-2579500, 2579651-2579771 - вважати їх недійсними.

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 п.) від 09.08.11 р. по справі № Б-50/264-10 Комунальне підприємство "Роганькомунпослуга" (код 31580991, адреса: 62482, Харківська обл., Харківський р-н, с. Комуніст, Учбове містечко ХНАУ, буд. 8: р/р 26004036168900 в ПАТ "УкрСиббанк", м. Харків, МФО 351005) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено Немашкалова Володимира Васильовича (поштова адреса: 61022, м. Харків, вул. Мироносицька, 65, кв. 33).

ПП "Експертне агентство" сумісно з ліквідатором проводить торги (аукціон) з продажу майна СТОВ "Першотравневе", а саме: лот №1. Будівля свинарника №2 літ. "Є" площею 836,4 м.кв, початкова ціна 139 400,00грн. без ПДВ; лот №2. Конюшня-пташник літ. "Ж" площею 538,5 м.кв. початкова ціна 89 750,00 грн. без ПДВ, які знаходяться за адресою; Київська область, Богуславський район, с. Саварка, вул. Гагаріна, буд.84. Платіжні засоби для фізичних та юридичних осіб - грошові кошти. Торги (аукціон) відбудуться 06 вересня 2011 року о 12 годині 00 хвилин у м. Кіровограді, пр. Комуністичний, 22/12. Термін прийняття заяв закінчується за три дні до початку оголошення торгів (аукціону). З питань ознайомлення з майном звертатись за тел. 0676142583, додаткова інформація за тел. (0522) 32-11-34.

Господарський суд Одеської області (65119, м. Одеса, пр. Шевченко, 29) ухвалою від 23.06.2011 року порушив справу № 21/17-2472-2011 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Одеський зв'язок" (код ЄДРПОУ 25430256), адреса боржника: 65076, м. Одеса, вул. Радісна, 2/4; розрахунковий рахунок № 26002301679900 в АТ "УкрСиббанк", МФО 351005.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Москаленко Василя Леонідовича (ліцензія серії АВ № 499167 від 09.02.2010р.), адреса: 65023, м. Одеса, вул. Дворянська, 13.

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня публікації оголошення.

ТОВ "Техлегсервіс" (ЄДРПОУ 23387906) повідомляє, про чергові загальні збори учасників (засновників) які відбудуться 06.10.2011 р. о 10 год. 00 хв. за адресою: 03062, м. Київ, пр-т. Перемоги, 71/2 під'їзд 8 (код 17), тел. 050-358-82-53.

Ухвалою Господарського суду Чернігівської області (14000, м. Чернігів, проспект Миру, 20) від 16 серпня 2011 року порушено провадження у справі № 21/42б про банкрутство Приватного підприємства "Буцефал" (14001, м. Чернігів, вул. Ціолковського, 22; код ЄДРПОУ 22828716; р/р 26008293, АБ "Синтез", МФО 353326).

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Мурзу Андрія Михайловича (Чернігівська область, Бахмацький район, смт. Дмитрівка, вулиця Перемоги, 57, ліцензія Держдепартаменту з питань банкрутства АГ № 594840 від 15.04.2011 року, ідентифікаційний номер 2951617526).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) № 28/42-б від 02.08.2011 р. Приватне підприємство "Ес Пі Ес Україна", код 33597897, (01103, м. Київ, бульвар Дружби Народів, 10) визнано банкрутом. Ліквідатором призначено Зоріну Олену Валентинівну, ліцензія АВ № 521544 від 23.06.10 р. Заяви кредиторів приймаються протягом місяця на адресу: 03142, м. Київ, вул. Василя Стуса, 28, кв. 253.

Постановою Господарського суду Львівської області (79014, вул. Личаківська, 128, м. Львів) від 15 червня 2011 року по справі № 5015/2874/11 Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю "Полонина" (с. Орява Сколівського району Львівської області, ідентифікаційний код 00854463) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Мірчук Галину Василівну (82400, вул. А. Шептицького, 25-а, м.Стрий, Львівська обл.).

Заяви кредиторів приймаються ліквідатором протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Товариство з обмеженою відповідальністю "Сільвер 2010" (код ЄДРПОУ 37424160, місцезнаходження: 21050, м. Вінниці, вул. Театральна, буд. 20, офіс 402) повідомляє, що згідно Рішення власника Підприємства (протокол № 5 від 09.08.2011 р.) "Про припинення юридичної особи" відкрито ліквідаційну процедуру.

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації оголошення за адресою: 21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 2, кім. 112.

Господарським судом Сумської області (40011, м. Суми, проспект Шевченка, 18/1) ухвалою від 25.07.2011 р. порушено провадження у справі № 5021/1680/2011 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Ланатекс" (40020, м. Суми, вул. Курська, 147, код ЄДРПОУ 33525969, банківські реквізити: р/рахунок № 2600210484 в Сумській ОД АТ "Райффайзен Банк Аваль", м. Суми, МФО 337483).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Солдаткіна Ігоря В'ячеславовича (ліцензія серії АВ № 347054 від 20 червня 2007 р., місцезнаходження: м. Суми, вул. Петропавлівська, 74 оф. 49-а, 40000).

Заяви кредиторів та можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Ухвалою Севастопольського Господарського суду (99001, м. Севастополь, вул. Павліченко, 5) від 04.08.2011 р. у справі № 5020-1022/2011 у відношенні боржника Товариства з обмеженою відповідальністю "Бригантина" (99057, м. Севастополь, вул. Льотчиків, 6; код ЕДРПОУ 32652731) застосовано судову процедуру банкрутства розпорядження майном.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Петрова Миколу Львовича (ліцензія серії АВ № 397152 від 22.05.2008 р.), що мешкає за адресою: 98542, м. Алушта, смт. Партеніт, вул. Фрунзенське шосе, 9, кв. 34 (адреса для листування: 95013, м. Сімферополь, вул. Севастопольська, 76).

Вимоги кредиторів та заяви інвесторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Харківської області (Держпром, 8-й під'їзд, майдан Свободи, Харків, 61022) від 16 серпня 2011 року по справі № 5023/4346/11 ФОП Назаренко Ольгу Миколаївну (ідентифікаційний номер 2725919027, 61085, м. Харків, вул. Астрономічна, 35-І, кв. 266) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Залеську Наталію Сергіївну (код 2914401083, адреса реєстрації: м. Харків, Наталії Ужвій, буд. 96, кв.120, Ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства АВ № 547706 від 06.08.2010 року).

Вимоги кредиторів приймаються протягом 40 календарних днів від опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) від 02.06.11 р. № 10/25/2011/5003 визнано банкрутом Приватного підприємства "Пироп" (м. Вінниця, вул. Келецька, 53, к. 232, код 23063598).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Белінську Наталію Олександрівну (м. Вінниця, вул. Тухачевського, 67, кв. 1).

ОГОЛОШЕННЯ

Повідомлення про зміну тарифів на надання деяких послуг фіксованого зв'язку ПрАТ «Київстар»

ПрАТ «Київстар» інформує, що в зв'язку з Рішенням Національної комісії з питань регулювання зв`язку України від 08.04.2011р. № 157 щодо зміни Граничних тарифів на загальнодоступні телекомунікаційні послуги, з 01.09.2011 року встановлюються нові тарифи на надання деяких послуг фіксованого зв'язку для корпоративних абонентів ПрАТ «Київстар».

Для абонентів, що користуються послугами фіксованого зв'язку «Бізнес Телефон», «Корпоративна Телефонія IP», «Корпоративна Телефонія PRI», додатковими послугами, такі послуги надаватимуться за тарифами, що наведені відповідно в таблицях №№ 1-4:

Плата за користування послугою «Бізнес Телефон» *Таблиця № 1*

Пакет	Тарифний план, до якого надається Пакет	Щомісячна абонентна плата, грн, без ПДВ	Нетарифікований обсяг послуг, що надається в рахунок абонентної плати, грн, без ПДВ
«Бізнес Телефон Бюджетний»*	«Фіксований Універсальний»	22,28	Не надається
«Бізнес Телефон Стандарт»		32,10	Не надається
«Бізнес Телефон 80»		80	62,50

*юридичні особи - розпорядники державних коштів (у розумінні чинного законодавства України) повинні надати довідку фінансового органу про підтвердження їх фінансування за рахунок бюджетних коштів;

Плата за послугу «Корпоративна Телефонія IP» *Таблиця № 2*

Пакет	Тарифний план, до якого надається Пакет	Кількість телефонних IP з'єднувальних ліній в одному каналі зв'язку	Щомісячна абонентна плата, грн, без ПДВ, за одну лінію	Нетарифікований обсяг послуг, що надається в рахунок абонентної плати, грн, без ПДВ, на одну абонентську лінію	Вартість організації та включення (без урахування витрат на будівництво), грн, без ПДВ
«Корпоративна Телефонія IP Базова»	«Фіксований Універсальний»	<30	160	138	1000
«Корпоративна Телефонія IP Стандартна»	«Фіксований Оптимальний»	30-40	160	143	500

Плата за послугу «Корпоративна Телефонія PRI» *Таблиця № 3*

Пакет	Тарифний план, до якого надається Пакет	Щомісячна абонентна плата, грн, без ПДВ, за один ISDN PRI	Нетарифікований обсяг послуг, що надається в рахунок абонентної плати, грн, без ПДВ, на один ISDN PR*	Вартість організації та включення (без урахування витрат на будівництво), грн, без ПДВ
«Базовий ISDN PRI»	«Фіксований Універсальний»	2000	1256	1000

Таблиця № 4

Види послуг фіксованого зв'язку	Тарифний план «Фіксований 1 новий»	Тарифний план «Фіксований Оптимальний»	Тарифний план «Фіксований Універсальний»
Кількість нетарифікованих хвилин у рахунок абонентної плати, що можуть використовуватися для здійснення вихідних дзвінків абонентам мереж фіксованого зв'язку в межах міста з розрахунку на 1 (одну) лінію, IP канал чи B-канал ISDN PRI	**600 хв.**	**600 хв.**	**600 хв.**

Тарифи вказані без урахування ПДВ.
ПрАТ «Київстар» Адреса: просп. Червонозоряний, 51, м. Київ, 03110,
Ліцензія Національної комісії з питань регулювання зв'язку України № АГ 506985 від 26.04.2011р.

Повідомлення ПрАТ «Київстар» про зміну умов надання послуги рухомого (мобільного) зв'язку «SMS-розсилка»

Починаючи з 05.09.2011 року змінено умови надання послуги рухомого (мобільного) зв'язку «SMS-розсилка» (далі - Послуга), а саме: користувачам Послуги надається можливість передавати мультимедійні повідомлення (далі - MMS) з web-інтерфейсу Послуги.

З 05.09.2011 року змінено назву Послуги на «SMS та MMS-розсилка».

Також встановлюються такі тарифи на Послугу:

Таблиця 1

Кроки для нарахування знижки (протягом календарного місяця)	Вартість* передавання одного MMS (в межах опції) на телефонні номери мережі рухомого (мобільного) зв'язку «Київстар»	Вартість* передавання одного MMS (в межах опції) на телефонні номери мереж рухомого (мобільного) зв'язку інших операторів телекомунікацій України
Від 1 до 1 000 MMS	0,29	0,39
Від 1 001 до 5 000 MMS	0,27	0,37
Від 5 001 до 10 000 MMS	0,25	0,35
Від 10 001 до 50 000 MMS	0,23	0,33
Від 50 001 до 200 000 MMS	0,22	0,32
Від 200 001 і більше MMS	0,20	0,30

**тарифи наведені в гривнях з урахуванням ПДВ. Додатково утримується збір до Пенсійного фонду в розмірі 7,5% з вартості Послуги без урахування ПДВ.*

Більш детальну інформацію абоненти, зможуть отримати за телефонами 466 (дзвінки з телефонних номерів мережі «Київстар» не тарифікуються), (044) 466 24 66 (дзвінки з телефонних номерів мереж фіксованого зв'язку чи номерів мереж інших операторів рухомого (мобільного) зв'язку - згідно з діючими тарифами), та на Інтернет-сайті: www.kyivstar.ua

ПрАТ «Київстар» Адреса: просп. Червонозоряний, 51, м. Київ, 03110,
Ліцензія Національної комісії з питань регулювання зв'язку України № АГ 506985 від 26.04.2011р.

Повідомлення про зміну тарифів на надання деяких послуг фіксованого телефонного зв'язку ТОВ «Голден Телеком»

Цим ТОВ «Голден Телеком» інформує, що у зв`язку з Рішенням Національної комісії з питань регулювання зв`язку України від 08.04.2011р. № 157 щодо зміни Граничних тарифів на загальнодоступні телекомунікаційні послуги, з 01.09.2011 року встановлюються нові тарифи на надання деяких послуг фіксованого зв'язку для фізичних осіб, відповідно до таблиці, наведеної нижче.

Тарифний план	Щомісячна абонентна плата, грн	Нетарифіковані хвилини, що надаються в рахунок абонентної плати
«Базовий»	26,74	600
«400+»	26,74	600

Тарифи наведені в гривнях із урахуванням ПДВ.

Розмір знижки на надання послуг фіксованного зв'язку для пільгових категорій абонентів не змінюється, фактичний розмір абонентної плати вираховується з абонентної плати за тарифом «Базовий». Умови інших тарифних планів фіксованого телефонного зв'язку ТОВ «Голден Телеком» для фізичних осіб не змінюються.

Більш детальну інформацію можна отримати за телефонним номером 0 800 30 101 3 (для дзвінків з номерів мереж фіксованого зв'язку - не тарифікується, для дзвінків із інших номерів - згідно з діючими тарифами).

Повідомлення про зміну тарифів на надання деяких послуг фіксованого зв'язку ТОВ «ГолденТелеком»

Цим ТОВ «ГолденТелеком» інформує, що у зв`язку з Рішенням Національної комісії з питань регулювання зв`язку України від 08.04.2011р. № 157 щодо зміни Граничних тарифів на загальнодоступні телекомунікаційні послуги, з 01.09.2011 року встановлюються нові тарифи на надання деяких послуг фіксованого зв'язку для клієнтів, що належать до сегменту малих та середніх підприємств ТОВ «ГолденТелеком», відповідно до таблиць № 1-3, наведених нижче.

Таблиця № 1 «Міські телефонні лінії»

Послуга	Плата за підключення, грн.	Щомісячна абонентна плата, грн.	
		для суб'єктів підприємницької діяльності	для бюджетних організацій
Міська телефонна лінія з номером	300,00	38,00	26,00
Міська телефонна лінія без номеру	300,00	19,00	13,00

Таблиця № 2 «Пакети послуг «Міні-офіс М» та «Міні-офіс L»»

Послуга	Плата за підключення, грн.	Щомісячна абонентна плата, грн.	
		для суб'єктів підприємницької діяльності	для бюджетних організацій
Пакет послуг „Міні-офіс М" (1 номерна лінія + 2 безномерні лінії)	750,00	70,00	50,00
Пакет послуг „Міні-офіс L" (2 номерні лінії + 2 безномерні лінії)	800,00	100,00	75,00

Таблиця № 3 «Цифрові потоки ISDN PRI»

Тарифний план	Плата за підключення, грн.	Абонентна плата*, грн.	Обсяг нетарифікованих послуг в еквіваленті суми**, грн.
Простий	6000,00	1200,00	186,00
Універсальний	3636,00	2400,00	1506,00
Преміум	6,00	6000,00	6000,00

* У рахунок абонентної плати надається 600 нетарифікованих хвилин (36 000 секунд) місцевих розмов на кожну телефонну лінію.

** Виключно для цілей цього наказу під Обсягом нетарифікованих послуг слід розуміти телекомунікаційні послуги, що не тарифікуються та надаються в установленому розмірі, якби такі послуги тарифікувалися б відповідно до тарифного плану, на умовах якого обслуговується клієнт. Обсяг нетарифікованих послуг може бути використаний виключно у місяці, в якому його було нараховано. Невикористаний обсяг нетарифікованих послуг після закінчення строку його використання автоматично анулюється.

Тарифи наведені у гривнях з урахуванням ПДВ.

Більш детальну інформацію можна отримати за номером 0 800 300 000 (для дзвінків з номерів мереж фіксованого зв'язку - не тарифікується, для дзвінків із інших номерів - згідно з діючими тарифами) та на Інтернет-сайті: www.svitonline.biz

---

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під) ухвалою від 27.07.2011 р. порушив справу № 5023/6128/11 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю "Елеваторно-виробнича компанія "Агросвіт" (61017, м. Харків, вул. Котлова, 185, ІК 34956162; п/р №2600710135 у відділенні ХРУ Полтавського АБ "Полтава-банк" МФО 331489). Розпорядником майна ТОВ "ЕВК "АГРОСВІТ" призначено арбітражного керуючого Паркулаба Володимира Григоровича (ліцензія АВ № 307498 від 25.05.07 р.; 61003, м. Харків, вул. Університетська, 9). Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня публікації цього оголошення.

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) ухвалою від 20.07.2011 р. порушив справу № 5023/5931/11 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю науково-виробничого підприємства "Сузір'я" (61093, м. Харків, вул. Полтавський шлях, 115; ІК 24287164; п/р № 2600210286 в відділенні ХРУ АБ "Полтава-банк", МФО 331489). Розпорядником майна ТОВ НВП "СУЗІР'Я" призначено арбітражного керуючого Паркулаба Володимира Григоровича (ліцензія АВ № 307498 від 25.05.07 р.; 61003, м. Харків, вул. Університетська, 9). Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня публікації цього оголошення.

Миколаївське відділення Державне підприємство "Державний центр з питань відновлення платоспроможності та банкрутства" та ліквідатор ФОП Михайлюк В.В. оголошують про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу майна ФОП Михайлюк В.В., а саме: квартира, що знаходиться за адресою - провулок Ветеринарний, буд. 7, квартира 1, м. Вознесенськ, Миколаївська область. Стартова ціна - 119480,00 гривень. Учасники аукціону:

сплачують реєстраційний внесок у розмірі 17,00 грн., в т.ч. ПДВ на п/р 265051228101 в філії КРУ АТ банку "Фінанси та Кредит", м. Сімферополь, МФО 384889, ЄДРПОУ 35948571. Отримувач ТБ ВУТ.

вносять гарантійний внесок в розмірі 10 % від стартової ціни на п/р 265051228101 в філії КРУ АТ банку "Фінанси та Кредит", м. Сімферополі, МФО 384889, ЄДРПОУ 35948571, ТБ ВУТ.

Заявки на участь у відкритих торгах (аукціоні) приймаються за адресою: вул. Декабристів, буд. 23-Б, м. Миколаїв. Детальну інформацію можна отримати за тел.: (050) 394-69-89.

Прийняття заявок закінчується о 18.00 23.09.2011. Аукціон відбудеться о 12.00 26.09.2011, за адресою: м. Миколаїв, вул. Декабристів, 23-Б.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) від 11.08.2011 р. в порядку ст.. 51 ЗУ № 2343-XII по справі № 24/5005/9080/2011 Комунальне підприємство **"Житлово-експлуатаційна контора 8"**, (Код ЕДРПОУ 31760993) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційну процедуру.

Юридична адреса та реквізити :

53200, Україна, Дніпропетровська область. м. Нікополь, вул. Першотравнева ,26
Р/р 26001276819 **АТ "Райффайзен банк АВАЛЬ" м. Київ, , МФО** 380805
Заяви кредиторів приймаються у впродовж 30 днів з дати опублікування оголошення.
Ліквідатором призначено арбітражного керуючого НАБІЄВА ШАФАГАТА ШИРІН огли, ліцензія серії АВ № 397369 від 18.12.2008 р.,
Поштова адреса: 50031, м. Кривий Ріг, вул. Галана 8. (а/с 1430).

Інформація про продаж на аукціоні майна
ТОВ "Інноваційні технології 2005", код ЄДРПОУ 33398297
(реалізація у рамках ліквідаційної процедури підприємства)

Лот 1. Нерухоме майно - земельна ділянка площею 5,6986 га (кадастровий № 3220280400:02:025:0014).
Початкова ціна продажу: 4 507 535,00 (чотири мільйони п'ятсот сім тисяч п'ятсот тридцять п'ять) грн. 00 коп., без ПДВ.
Лот 2. Нерухоме майно - земельна ділянка площею 6,3815 га (кадастровий № 3220280400:02:025:0244).
Початкова ціна продажу: 5 047 702,00 (п'ять мільйонів сорок сім тисяч сімсот дві) грн. 00 коп., без ПДВ.
Місцезнаходження майна - Київська обл., Баришівський р-н, територія Бзівської сільської ради.
Цільове призначення ділянок - для ведення підсобного сільського господарства.
Майно перебуває у заставі ПАТ "Державний експортно-імпортний банк України".
Ознайомлення з майном в робочі дні. Додаткова інформація щодо майна та його огляду за тел. 050-331-56-82.

Фізична чи юридична особа, що виявила бажання зареєструватись як учасник аукціону повинна сплатити реєстраційний внесок у сумі 17,00 (сімнадцять гривень 00 коп.) та гарантійний внесок (10 % від початкової ціни продажу майна) на р/р № 26000000150506 у ВАТ "СЕБ Банк", МФО 300175, ЄДРПОУ 02030198, одержувач: ТБ "Київська універсальна біржа".
Кінцевий термін прийняття заяв - 19 вересня 2011 р.
Час та місце проведення аукціону: 11-00, 22 вересня 2011 р. за адресою: м. Київ, Залізничне шосе, 57, 5 поверх, Київська універсальна біржа.
Місцезнаходження та контактний телефон аукціонного комітету: м. Київ, Залізничне шосе, 57, тел. 285-33-38.

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, у західних областях і на півночі місцями дощі й грози. Вітер північно-західний, південно-східний 2—3 м/с. Температура вдень 21—23 градуси тепла, у центральних і північних областях плюс 19—22. Уночі в більшості областей 15—19 тепла, на заході 14—17 градусів.

ЦЬОГО ДНЯ, 23 СЕРПНЯ

1770. Англійський капітан Джеймс Кук оголосив Австралію власністю Англії. **1880.** Олександр Грін (справжнє ім'я Олександр Степанович Гриневський) (пом. 1932), російський письменник, прозаїк, представник романтичного реалізму. **1913.** У Копенгагені відкрито пам'ятник Русалонці — героїні казки Ганса Християна Андерсена. **1939.** Укладено Договір про ненапад між Німеччиною і Радянським Союзом. **1942.** Масоване бомбардування Сталінграда. Початок оборони міста. **1943.** У ході Великої Вітчизняної війни Харків звільнено від німецько-фашистських військ. **1962.** Відбувся перший прямий телеміст Європа—США.

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Табло Ігор

Шеньчжень (Китай). Всесвітня літня Універсіада.

На середину уорашнього дня Україна посідала сьоме місце, маючи в своєму активі 42 медалі: 11 золотих, 18 срібних і 13 бронзових.

Легка атлетика. Естафета 4х100 м. Жінки. **1. Україна (Ганна Тітімець, Наталія Погребняк, Христина Стуй, Єлизавета Бризгіна) — 43,33;** 2. США — 43,38; 3. Ямайка — 43,57. **1500 м.** 1. Ашлі Чакір Алптекін (Туреччина) — 4.05,56; **2. Ганна Міщенко (Україна) — 4.05,91;** 3. Єкатерина Горбунова (Росія) — 4.06,16. **Метання списа.** 1. Фатіх Аван (Туреччина) - 83,79; **2. Роман Авраменко (Україна) — 81,42;** 3. Ігор Янік (Польща) — 79,65.

Кульова стрільба. Жінки. Команди. Пневматичний пістолет, 25 м. **1. Україна.** 2. Корея. 3. Китай. Індивідуальні змагання. 1. Таньяпорн Пруксакорн (Таїланд). 2. Зорана Арунович (Сербія). **3. Олена Костевич (Україна).** 10 м. 1. Гарвен Срао (Індія). 2. Пруксакорн (Таїланд). **3. Олена Костевич (Україна).**

Стрільба із лука. Жінки. Команди. 1. Корея. **2. Україна (Тетяна Дорохова, Олена Кушнірук, Ніна Мильченко).** 3. Тайпей. Мікст. 1. Корея. 2. Тайпей. **3. Україна (Дмитро Грачов, Ніна Мильченко).**

Художня гімнастика. Обруч. 1. Євгенія Канаєва (Росія) —29,150; **2. Аліна Максименко (Україна) — 28,100;** 3. Ден Сенюе (Китай) — 27,050.

Плавання. Чоловіки, 1500 м, вільний стиль. 1. Рокко Потенца (Італія) — 15.00,57; 2. Йосуке Міямото (Японія) — 15.04,86; **3. Сергій Фролов (Україна) — 15.06,17.** Жінки, вільний стиль. 50 м. 1. Олександра Герасименя (Білорусь) — 24,66; **2. Дарина Степанюк (Україна) — 25,12;** 3. Кейт Кемпбелл (Австралія) — 25,17.

Турнірна хроніка

Веслування (на байдарках і каное). Сегед (Угорщина). Чемпіонат світу. Золоту медаль завоював наш **Михайло Кошман** на каное-одиночці (5000 м). На дистанції 500 м «бронза» у Олександра Максимчука.

Є медалі і в байдарочників. Дует Євген Карабута і Микола Пляшечка був другим на дистанції 500 метрів. Дві бронзові нагороди (200 і 500 м) у олімпійської чемпіонки Пекіна-2008 Інни Осипенко-Радомської.

Футбол. Першість України. Перша ліга. 6-й тур. «Зірка» — «Одеса». 2:3. «Миколаїв» — «Львів». 3:0. «Нива» — «Динамо-2». 1:2. «Енергетик» — «Геліос». 0:3. «Сталь» — «Севастополь». 0:0. «Олімпік» — «Кримтеплиця». 1:0. «Нафтовик» — «Буковина». 1:1. «Арсенал» — «Металург». 2:1. «Говерла-Закарпаття» — «Титан». 3:1.

«Говерла-Закарпаття» — 18 очок, «Металург», «Арсенал» — по 15, «Нафтовик», «Севастополь» — по 13, «Кримтеплиця» — 10, «Буковина», «Динамо-2» — по 9, «Геліос», «Одеса», «Сталь» — по 8, «Олімпік», «Зірка» — по 7, «Нива» — 4, «Миколаїв», «Титан», «Львів» — по 3, «Енергетик» — 1.

Лідери зіграли без втрат

Футбол. Чемпіонат країни. Прем'єр-ліга. 7-й тур.

19 серпня. «Зоря» — «Арсенал». 0:3. 3 000 глядачів. **Рефері** — Швецов (Одеса). **Голи**: Кобахідзе, 16, 53, Ковпак, 62.

20 серпня. «Чорноморець» — «Волинь». 0:0. 4 610 глядачів. **Рефері** — Кутаков (Бровари).

«Олександрія» — «Оболонь». 1:0. 4 250 глядачів. **Рефері** — Можаровський (Львів). **Гол**: Кабанов, 73.

21 серпня. «Шахтар» — «Іллічівець». 3:0. 38 125 глядачів. Рефері — Романов (Дніпропетровськ). **Голи**: Едуардо, 7, Тейшейра, 30, Селезньов, 51. **Вилучено** Невмиваку («Іллічівець», 77, друге попередження).

«Ворскла» — «Дніпро». 0:0. 7 850 глядачів. **Рефері** — Шандор (Львів).

«Динамо» — «Кривбас». 1:0. 7 300 глядачів. **Рефері** — Жабченко (Сімферополь). **Гол**: Ярмоленко, 50.

«Таврія» — «Карпати». 1:1. 7 800 глядачів. **Рефері** — Дердо (Іллічівськ). **Голи**: Калиниченко, 33 — Лукас, 78.

«Металіст» — «Металург». 2:0. 19 752 глядача. **Рефері** — Бойко (Київська область). **Голи**: Крістальдо, 14, 35.

Бомбардири: Майкон («Волинь») — 7 м'ячів, Ідейє («Динамо»), Гав'єр, Крістальдо (обидва — «Металіст») — по 5.

Досить легку перемогу здобув «Шахтар», котрий демонструє стабільну і привабливу гру. Хоча **Мірча Луческу** критикував підопічних. Мовляв, вони діяли як слід лише в першому таймі. А от після перерви... «На другу половину зустрічі наші футболісти вийшли розслабленими. У такий футбол грають на канікулах, а не в чемпіонаті», — сказав тренер чемпіонів. А от вболівальникам гра «Шахтаря» сподобалася. І вони щиро раділи перемозі своїх улюбленців.

Переконливо зіграв у Луганську «Арсенал» і впритул наблизився до лідерів. Зберегло свою другу позицію в турнірній таблиці київське «Динамо». Але перемога вдома над «Кривбасом» далася киянам нелегко. Все вирішив потужний красивий удар здалеку **Андрія ЯРМОЛЕНКА (на знімку праворуч)** одразу після перерви. А от у першому таймі кияни діяли з натугою, нагадуючи дуже перевтомлену людину, котра виконує надважку і неприємну роботу.

Однак після відпочинку і, либонь, предметної розмови зі своїм наставником господарі помітно додали у грі і почали діяти значно привабливіше. Зрештою, забили той єдиний м'яч і не пропустили.

Добре відомо, що нині «Динамо» має серйозні кадрові проблеми. Травмовані лідери команди: Шевченко, Гусєв, Михалик. А тут напередодні зустрічі з криворіжцями ще й Єременко з Нінковичем захворіли. Не треба забувати й про те, що конкретно до цього поєдинку динамівці мали обмаль часу для підготовки, бо перед цим провели нелегкий поєдинок Ліги Європи у Болгарії з «Літексом».

	В	Н	П	М	О
1. «Шахтар»	**6**	**1**	**0**	**17—3**	**19**
2. «Динамо»	**5**	**2**	**0**	**13—2**	**17**
3. «Металіст»	**4**	**3**	**0**	**14—7**	**15**
4. «Арсенал»	3	3	1	12—6	12
5. «Таврія»	2	5	0	9—5	11
6. «Ворскла»	3	2	2	7—5	11
7. «Волинь»	3	2	2	9—9	11
8. «Кривбас»	3	1	3	5—6	10
9. «Дніпро»	2	3	2	11—9	9
10. «Зоря»	2	1	4	7—11	7
11. «Олександрія»	2	1	4	5—10	7
12. «Карпати»	1	2	4	5—10	5
13. «Іллічівець»	1	2	4	4—12	5
14. «Чорноморець»	0	4	3	3—8	4
15. «Металург»	**1**	**1**	**5**	**4—12**	**4**
16. «Оболонь»	**0**	**3**	**4**	**3—13**	**3**

Едуардо (ліворуч) і Євген Селезньов забивали і результативні передачі робили.

Ну а «Кривбас» виявився дуже мотивованим у протистоянні з «Динамо». Юрій Максимов добре налаштував своїх футболістів на матч з титулованим суперником. До того ж, криворіжці показали, що відмінно підготовлені функціонально. Тому й зіграли на динамівському стадіоні гідно і самі мали моменти забити.

А «Динамо» тим часом продовжує роботу на трансферному ринку. Днями з'явилася інформація про можливий перехід до київського колективу 21-річного півоборонця збірної Словаччини Володимира Вайсса. Цей гравець належав англійському клубу «Манчестер Сіті», але перебував в оренді в шотландському «Рейнджерсі» (Глазго). Ситуацію прояснив **Юрій Сьомін:**

— Вайсс уже пройшов медогляд і найближчим часом буде заявлений за нашу команду. Це молодий і перспективний гравець, котрий, сподіваюся, нам дуже допоможе. Те, що Володимир не підійшов «Манчестер Сіті», мене не надто бентежить. Адже багатий англійський клуб робить ставку лише на «зірок». Вайсс різноплановий виконавець, може грати крайнього хавбека, інсайда. Якраз на цих позиціях ми маємо проблеми. Свого часу «Динамо» (Київ) придбало нікому не відомого Романа Єременка. А тепер його вже бажають бачити у себе кілька елітних європейських клубів...

Ось уже три тури не може виграти «Дніпро». «Сухою» нічиєю в Полтаві він, зрозуміло, засмутив своїх прихильників. Однак наставник дніпрян, іспанський тренер **Гуанде Рамос**, навіть у такій неприваблив ситуації намагався знайти позитивні риси у грі підопічних.

— Варто наголосити на тому факті, — зазначив він, — що ми не пропустили. Протягом тривалого часу «Дніпро» не міг похвалитися зустрічами з нулем у своїх воротах — сьогодні це вдалося. При цьому весь матч ми намагалися забити гол. А другий тайм був нашим монологом. Моя команда йшла до воріт, але забити не вийшло. Хоча віддали на полі все, що могли. Як на мене, «Дніпро» домінував і був ближчим до перемоги. «Ворскла» сподівалася виключно на контратаки. Натомість наша гра більше була спрямована на те, щоб забити і виграти...

Фото Андрія КРИМСЬКОГО.

Найсильнішим складом

Футбол. Тренер збірної Уругваю **Оскар Табарес** викликав на контрольний матч проти України (2 вересня) всіх тріумфаторів останнього Копа Америка. Окрім них до Харкова прибудуть ще й Горге Фусіле з «Порту», Гастон Рамірес із «Болоньї» та Себастьян Фернандес із «Малаги». Поки під сумнівом участь у матчі Себастьяна Абреу, у нього травма.

Воротарі — Муслера («Галатасарай», Туреччина), Кастильо («Коло-Коло», Чилі), Сілва («Олимпія»); **оборонці** — Лугано («Фенербахче», Туреччина), Гадін («Атлетико», Іспанія), Коатес («Насьональ»), Викторіно («Крузейро», Бразилія), Максі Перейра («Бенфіка», Португалія), Скотті («Коло-Коло»), Касерес («Севілья», Іспанія), Фусіле («Порту», Португалія); **півоборонці** — Гаргано («Наполі», Італія), Родрігес, Альваро Перейра (обидва — «Порту»), Егурен («Спортинг», Іспанія, Хіхон), Лодейро («Аякс», Нідерланди), Перес, Рамірес (обидва — «Болонья», Італія), Ріос («Тіхуана», Мексика), Гонсалес («Лаціо», Італія); **нападники** — Суарес («Ліверпуль», Англія), Форлан («Атлетико»), Абреу («Ботафого», Бразилія), Ернандес («Палермо», Італія), Каване («Наполі»), Фернандес («Малага», Іспанія).

У наших суперників

Чергові матчі в національних чемпіонатах провели опоненти українських клубів у стиковому раунді Ліги чемпіонів.

Болгарія. «Літекс» (Ловеч) — «Светкавіца» (Трговище). 6:0. Голи: Тодоров, 18, Мірасема, 54, Кодо, 71, 87, Цветанов, 77, 90. **Франція. «Нансі» — «Сошо». 1:2. Голи:** Хаджі, 67 (п) — Пейберн, 53, Пріва, 64. **Румунія. «Спортул» (Бухарест) — «Динамо» (Бухарест). 0:2. Голи:** Данчулеску, 59, Ганя, 68. **Англія. «Вулвергемптон» — «Фулгем» (Лондон). 2:0. Голи:** Доул, 42, Джарвіс, 45.

Наступний номер газети «Голос України» вийде 26 серпня цього року

Над номером працювали: Наталя ЯРЕМЕНКО, Олександр СУСЛЕНКО, Олена ГОРБУНОВА.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2011 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).

Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 21207

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

